

CETURTDIENA, 2009. GADA 12. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

4. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

5. Eiropas Ombuda darbība 2008. gadā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Chrysoula Paliadeli* kundzes ziņojums Lūgumrakstu komitejas vārdā par Eiropas ombuda 2008. gada darbības pārskatu (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāres kundze! Eiropas ombuds 2009. gada 21. aprīlī iesniedza gada ziņojumu par savu darbību 2008. gadā bijušajam Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam *Hans-Gert Poettering*. Tā paša gada 14. septembrī *Nikiforos Diamandouros* kungs ar šā ziņojuma saturu iepazīstināja Lūgumrakstu komiteju, kura jau bija uzdevusi man sagatavot ziņojumu, ko Lūgumrakstu komitejas locekļi vienprātīgi apstiprināja 2009. gada 1. oktobrī.

Rakstisko ziņojumu veido divi dokumenti: īss pārskats uz sešām lappusēm un tā paplašinātā versija, kurā apskatīta ombuda darbība, sniegti statistikas dati un to sīkāks izklāsts nolūkā uzlabot procedūru un veicināt labāku praksi.

Abos dokumentos sniegtie dati un atzinumi ir ērti pārskatāmi, un tos papildina ilustratīvi piemēri, lai šis teksts būtu lasītājam saprotams, izvērtējams un vienkāršāk izmantojams.

Šis ziņojums salīdzinājumā ar iepriekšējiem ziņojumiem, pateicoties statistikas datu un rezultātu novērtējuma izklāstam, ir saprotamāks un galvenokārt jau nodrošāks, jo tajā ne vien sniegts pārskats, bet arī risināti politikas jautājumi un ieteiktas uzlabošanas metodes.

Ombuds 2008. gadā slēdza rekordlielu skaitu izmeklēšanu. Vairums lietu attiecās uz Eiropas Komisiju un ievērojami mazāk — uz Eiropas Parlamenta administrāciju. Visizplatītākais sliktas pārvaldes veids bija pārrēķināšanas trūkums. Viena trešdaļa lietu tika atrisinātas ar izlīgumu, kas apmierina sūdzības iesniedzēju. Mazāk bija tādu gadījumu, kad ombudam nācās izteikt kritiskas piezīmes iesaistītajām pārvaldes iestādēm. Vēl mazāk bija gadījumu, kuros tika pieprasīts sniegt sīki izstrādātu atzinumu, bet vienā gadījumā Parlamentam tika iesniegts īpašs ziņojums, uz kuru pamatojoties tika sagatavota īpaša rezolūcija par labu sūdzības iesniedzējam. Ombuds 2008. gadā slēdza pēc paša iniciatīvas sāktu izmeklēšanu saistībā ar Komisijas kavētajiem maksājumiem, pieņemot pasākumus, kas ierobežo maksājumu kavēšanu, un paziņoja par jaunas izmeklēšanas sākšanu. Ombuda galvenā prioritāte bija nodrošināt pilsoņu tiesību ievērošanu nolūkā stiprināt Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas iestādēm.

Lai sasniegtu šo mērķi, ombuds nolēma, izmantojot Eiropas ombudu tīklu, uzlabot tās informācijas kvalitāti, kas tiek sniegta iedzīvotājiem par viņu tiesībām. Vienlaikus, līdz ar parasto praksi to jautājumu risināšanā, kas ietilpst ombuda institucionālajos pienākumos, viņš pastiprināja kontaktus ar Eiropas iestāžu amatpersonām, tādējādi veicinot apkalpošanas kultūru ES pārvaldes dienestos, kas nenoliedzami ļaus panākt galveno mērķi — savstarpēju cieņu starp Eiropas iedzīvotājiem un Eiropas iestādēm. Viens no šīs kampaņas redzamajiem rezultātiem bija lūgumrakstu skaita pieaugums 2008. gadā, kas apliecina to, ka ievērojami vairāk iedzīvotāju ir saņēmuši informāciju un izlēmuši izmantot ombuda iestādi, lai iesniegtu sūdzības par jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas Savienības pārvaldes dienestu un citu dienestu pienācīgu pārvaldību un darbību.

Ombuda tīmekļa vietne 2008. gadā tika regulāri atjaunināta, lai to padarītu par modernu, dinamisku un interaktīvu pakalpojumu. Noslēdzot pirmo posmu šim mutiskajam ziņojumam par Eiropas ombuda gada ziņojumu, mēs arī turpmāk ceram uz konstruktīvu sadarbību ar Eiropas Parlamentu, kas sekmētu šīs institūcijas darbību kā labas pārvaldības paraugu dalībvalstu pārvaldības iestādēm, un šī institūcija arī turpmāk varētu darboties kā saziņas kanāls starp Eiropas iestādēm un Eiropas iedzīvotājiem.

Nikiforos Diamandouros, *Eiropas ombuds*. – Priekšsēdētāja kungs, pateicos jums par iespēju uzstāties Parlamentā, lai iepazīstinātu ar savu 2008. gada ziņojumu.

Es vēlos pateikties Lūgumrakstu komitejai un īpaši tās priekšsēdētājai *Mazzoni* kundzei un referentei *Paliadeli* kundzei par noderīgo un konstruktīvo ziņojumu. Man bija lieliska sadarbība ar komiteju. Tā sniedz man vērtīgus padomus un atbalstu, pilnībā ievērojot to, ka man kā ombudam ir jābūt objektīvam un neatkarīgam.

Gan Parlaments, gan ombuds strādā, lai ES iedzīvotāji varētu pilnībā izmantot savas tiesības. Mēs to darām dažādos veidos. Ombuda pilnvarām ir vairāk ierobežojumu; es varu tikai izskatīt sūdzības, kas iesniegtas pret ES iestādēm un struktūrām, bet Lūgumrakstu komiteja var arī pārbaudīt to, kas notiek dalībvalstīs. Turklāt Parlaments ir suverēna politiska struktūra un var izskatīt lūgumrakstus, kuros prasīts veikt izmaiņas tiesību aktos vai pat izstrādāt jaunus tiesību aktus. Turpretim mans uzdevums ir izskatīt sūdzības, palīdzot to iesniedzējiem atklāt sliktas pārvaldes gadījumus un cenšoties tos novērst.

Manu pilnvaru ietvaros par prettiesisku rīcību vienmēr uzskatāma kāda no sliktas pārvaldes izpausmēm. Tomēr ES iestādēm un struktūrām ir jādarbojas ne vien saskaņā ar tiesību aktiem, bet arī konsekventi un godprātīgi. Tām jādarbojas saskaņā ar noteikumiem un principiem, kurus tās pašas pieņēmušas, un ar godīgu un pamatotu rīcību un laipnu attieksmi jāapliecina, ka tās ir vērstas uz pakalpojumu sniegšanu. Patiesi, labas pārvaldības principa pamatā ir pakalpojumu sniegšanas kultūras veidošana un uzturēšana.

Ombuda privilēģētajām attiecībām ar Parlamentu ir būtiska nozīme, lai panāktu rezultātu iedzīvotāju labā. Atšķirībā no tiesu nolēmumiem, ombuda lēmumi nav juridiski saistoši. Es varu tikai izmantot pārliecināšanas spējas, lai pierunātu ES iestādes un struktūras ievērot manus ieteikumus. Ja tās atsakās to darīt, ir ļoti būtiski, lai ombuds varētu lūgt Parlamenta atbalstu.

Piemēram, ja iestādes neievēro ieteikumu gadījumā, kas izraisa būtiskus principiālus jautājumus, es varu iesniegt īpašu ziņojumu Parlamentam. Viens piemērs saistībā ar 2008. gadu ir Komisijas atteikums mainīt savu nostāju lietā, kas saistīta ar diskrimināciju vecuma dēļ. Es biju iepriecināts, ka Parlaments šo ziņojumu izskatīja ātri un *Martínez Martínez* kunga ziņojumā, kuru vienprātīgi pieņēma 2009. gada maija plenārsēdē, ir atspoguļotas visas manis paustās bažas.

Manā gada ziņojumā ir raksturoti sasniegumi sūdzību izskatīšanā, labas pārvaldības veicināšanā un informācijas sniegšanā par ombuda nozīmi. Kā paskaidrots ziņojuma ievadā, ir paveikts liels darbs, lai šis ziņojums būtu lasītājam ērti lietojams, un lasītājs viegli varētu gūt skaidru un visaptverošu priekšstatu par ombuda darbu.

Tāpat ir pierādījies, ka ziņojumu ir iespējams publicēt agrāk nekā iepriekš. Papildus ir sagatavota jauna pārskata versija uz sešām lappusēm. Šajā jaunajā publikācijā atspoguļoti svarīgākie rezultāti, kas panākti par labu sūdzību iesniedzējiem, un galvenās ar politiku saistītās problēmas, kuras ombuds risinājis iepriekšējā gadā.

Ombuds 2008. gadā slēdza rekordlielu skaitu izmeklēšanu, konkrēti — 355, kuru izskatīšanai pārsvarā bija vajadzīgs mazāk nekā gads. Ar prieku varu teikt, ka ES iestādes un struktūras ir pierādījušas, ka lielākoties tās ir ļoti ieinteresētas atrisināt jautājumus, par kuriem esmu tās informējis. Mierizlīgumu un atrisināto lietu skaita palielināšanās ir pozitīva un slavējama tendence.

Astoņas lietas, kas slēgtas 2008. gadā, ir labas prakses piemērs attiecībā uz to, kā iestādes un struktūras reaģē uz manis izvirzītajiem jautājumiem. Attiecīgās iestādes un struktūras ir Komisija, Padome, Tiesa, EPSO, OLAF un Eiropas Aviācijas drošības aģentūra. Šajā ziņojumā ietvertas astoņas ievērojamākās lietas kā labas administratīvās prakses paraugi visām iestādēm un struktūrām.

Ļaujiet minēt tikai divas no šīm lietām.

Komisija bija konstruktīva visas procedūras laikā, kas attiecās uz maksājumu strīdu. Rezultātā attiecīgais uzņēmums saņēma vairāk nekā EUR 100 000 nesamaksātos maksājumus.

Pēc pretendentu lūguma EPSO piekrita tiem izpaust atlases procedūrās izmantotos novērtēšanas kritērijus, kā arī individuālu atzīmju iedalījumu.

Ombuds 2008. gadā kopumā reģistrēja 3406 sūdzības. Tas ir par 6 % vairāk nekā 2007. gadā.

Gandrīz 80 % no reģistrētajiem gadījumiem sūdzības iesniedzējam tika nodrošināta palīdzība, sākot lietas izmeklēšanu, pārsūtot sūdzību kompetentajai struktūrai vai sniedzot ieteikumu. Bieži vien sniegtais ieteikums ir sazināties ar kādu no Eiropas ombudu tīkla biedriem. Šo tīklu patlaban veido apmēram 95 biroji 32 valstīs, un tajā ietverta arī Lūgumrakstu komiteja. Viens no tīkla uzdevumiem ir veicināt sūdzību ātru pārsūtīšanu kompetentajai struktūrai. Piemēram, 2008. gadā 191 sūdzību iesniedzējam tika ieteikts vērsties Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejā vai arī sūdzības tika pārsūtītas tieši šai komitejai.

Nenoliedzami ir daudz labāk, ja sūdzību iesniedzēji jau sākumā var noteikt vispiemērotāko līdzekli sūdzības apmierināšanai. Tas palīdz izvairīties no negatīvām emocijām, ja iedzīvotājiem top zināms, ka iestāde, kurā viņi vērsušies, nespēj tiem palīdzēt. Tas nozīmē arī, ka sūdzības tiek atrisinātas ātrāk un efektīvāk, tādējādi nodrošinot, lai iedzīvotāji varētu pilnībā baudīt tiesības, ko viņiem garantē ES tiesību akti.

Šajā gadā tika uzsākta ļoti svarīga iniciatīva šajā jomā. Mans birojs izveidoja jaunu tīmekļa vietni, kurā ietverts interaktīvais ceļvedis 23 valodās, lai palīdzētu iedzīvotājiem tieši vērsties pie struktūras, kas vislabāk var risināt viņu sūdzību. Šī struktūra var būt mans birojs, Lūgumrakstu komiteja, valsts ombuda departaments lūgumraksta iesniedzēja izcelsmes dalībvalstī vai pārrobežu tiešsaistes tīkls SOLVIT. Šajā gadā vairāk nekā 23 000 cilvēku jau ir izmantojuši ceļvedi, lai vērstos pēc padoma.

Visizplatītākā sūdzība no 2008. gadā izvērtētajām bija ES pārvaldes pārskatāmības trūkums. Šī sūdzība, tostarp atteikums sniegt informāciju vai izsniegt dokumentus, bija pamatā 36 % no visām izmeklēšanām. Šo augsto procentu es minu ar zināmām bažām.

Uzticama un pārskatāma ES pārvalde ir ļoti būtiska, lai vairotu iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas Savienībai. Īpaši liela nozīme attiecībā uz pārskatāmību 2008. gadā bija Komisijas priekšlikumam reformēt Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem.

Komisija ir ierosinājusi izmaiņas šajā regulā, un dažas no tām būs ļoti lietderīgas. Tomēr man šķiet, ka dažu citu ierosināto izmaiņu dēļ iedzīvotājiem būs pieejams nevis vairāk, bet tieši mazāk dokumentu.

Lisabonas līgums maina regulas juridisko un politisko kontekstu, sniedzot iedzīvotājiem vairāk iespēju līdzdarboties Eiropas Savienības darbā. Šā līguma stāšanās spēkā nodrošinās lielisku iespēju Komisijai iesniegt jaunu priekšlikumu, kurā būtu atspoguļota jaunā reālā situācija un pastiprinātas pamattiesības uz piekļuvi ES iestāžu un struktūru dokumentiem.

Parlamenta atbalsts bija izšķirošs, lai nodrošinātu ombuda statūtu pārskatīšanu 2008. gadā. Veiktās izmaiņas pastiprināja ombuda pilnvaras izmeklēšanas jomā, tādējādi nodrošinot, ka iedzīvotāji var pilnībā uzticēties viņa spējai bez ierobežojumiem veikt rūpīgu izmeklēšanu saistībā ar viņu sūdzībām.

Noslēgumā es vēlētos atgādināt, ka mans uzdevums ir veicināt labu pārvaldību ES iestādēs un struktūrās. Galvenie faktori šā uzdevuma izpildei ir pārredzamības un atbildības palielināšana un iedzīvotājiem sniegto pakalpojumu kultūras veicināšana un nostiprināšana.

Esmu pārliecināts, ka abas mūsu iestādes turpinās cieši sadarboties, lai sasniegtu kopējo mērķi palīdzēt pilsoņiem un iedzīvotājiem pilnībā izmantot savas tiesības atbildīgā un pārredzamā Eiropas Savienībā.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties referentei *Paliadeli* kundzei par ļoti labi sagatavoto ziņojumu un Lūgumrakstu komitejai par nesavtīgo un nozīmīgo darbu. Protams, es pateicos arī ombudam *Diamandouros* kungam par rūpīgo un visaptverošo gada pārskatu.

Kā jau ombuds norādīja, iepazīstinot ar savu gada ziņojumu šā gada aprīlī, ļoti būtiski ir vairota iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas Savienībai. Nebūs pārsteigums, ka es tam pilnībā piekrītu. Manā rīcībā nav daudz laika, tāpēc es gribētu pievērsties tikai dažiem svarīgākajiem aspektiem.

Paliadeli kundzes ziņojums sniedz skaidru un izsmeļošu pārskatu par ombuda darbību pagājušajā gadā, un jaunais statistikas izklāsts, kā arī jaunais noformējums padara šo ziņojumu visiem saprotamu un viegli lasāmu. Komisija 2008. gadā sagatavoja atzinumu sarunām par ombuda statūtu pārskatīšanu. Mēs aktīvi piedalījāmies iestāžu kopīgajā darbā, lai panāktu apmierinošu risinājumu. Mēs visi varam lepoties ar rezultātu — jaunajiem statūtiem. Es uzskatu, ka šis rezultāts nāks par labu iedzīvotājiem.

Mēs ievērojam, ka ombudam iesniegto sūdzību skaits ir palielinājies par 6 % salīdzinājumā ar 2007. gadu. Kā jums zināms, 66 % sūdzību bija saistītas ar Komisiju. Es nedomāju, ka tas ir kas neparasts. Galu galā Komisija ir pietiekami liela iestāde, kurai ir daudz atbildības jomu, par kurām tiek iesniegtas sūdzības, bet, nenoliedzami, šos statistikas rādītājus var uzlabot, un tas arī ir jādara. Ir taisnība arī, ka visbiežāk sūdzības par sliktu pārvaldi ir saistītas ar pārredzamības trūkumu — 36 % no visām izmeklēšanām. Šie rādītāji ir jāsamazina visām iestādēm.

Atšķirīgs, bet tomēr saistīts, ir jautājums par konfidencialas informācijas un tādas informācijas apstrādi, kas ir saistīta ar komercnoslēpumiem. Nesen mums bija sarežģījumi saistībā ar konkurences dokumentiem. Tādēļ mums jānosaka kārtība, kā apstrādāt klasificētu informāciju, dokumentus un cita veida informāciju, uz ko attiecas pienākums neizpaust dienesta noslēpumu. Komisija ir cītīgi strādājusi pie šā jautājuma, un drīzumā mēs varēsim iesniegt ombudam priekšlikumu.

Kā mēs dzirdējam, vēl viena pozitīva tendence ir mierizlīgumu skaita palielināšanās. Attiecībā uz sūdzībām 2008. gadā 36 % sūdzību vai nu atrisināja iestāde, par kuru sniegta sūdzība, vai tika noslēgts mierizlīgums. Ar prieku varu teikt, ka attiecībā uz Komisiju šī tendence pavisam noteikti attīstās pareizajā virzienā. Tas apliecina izpratni un atzinību attiecībā uz ombuda darbu, kā arī cieņu pret lūgumraksta iesniedzējiem.

Otrs jautājums ir par rezolūcijas priekšlikumā izteikto aicinājumu veidot kopēju pieeju attiecībā uz labas administratīvās prakses kodeksu. Kā jums zināms, Komisijai ir pašai savs kodekss, un tas kopumā atbilst ombuda noteiktajām prasībām. Šis nopietnais jautājums vispirms jāizskata konstruktīvās diskusijās iestāžu starpā, pirms tiek iesniegts tiesību akta priekšlikums.

Pēdējais jautājums ir par saziņas īstenošanu praksē. Šajā saistībā es vēlos izteikt atzinību ombudam par jauno tīmekļa vietni. Gluži tāpat kā gada ziņojums, tā ir rūpīgi izstrādāta, visaptveroša un ērti lietojama. Attiecībā uz interaktīvā ceļveža izstrādāšanu, kas palīdzētu iedzīvotājiem noteikt vispiemērotāko līdzekli savu problēmu risināšanai, es uzskatu, ka šī lieliskā jaunā tīmekļa vietne atrisina šo problēmu. Šis darbs nebūtu jādublē, bet gan jāpalielina tā pamanāmība. Šajā saistībā Komisija ir centusies sniegt savu ieguldījumu, un šādam nolūkam paredzēta arī tīmekļa vietne *Europa*. Tā veicina pārredzamību, un iedzīvotāji ar pāris klikšķu palīdzību var viegli atrast ombuda izstrādāto ceļvedi.

Kopumā 2008. gadā mēs vērojam gan panākumus, gan iespējas mūsu iestādēm veikt turpmākus uzlabojumus. Es vēlreiz gribētu pateikties *Diamandouros* kungam par viņa veikumu un nozīmīgo darbu un *Paliadeli* kundzei par viņas lielisko ziņojumu.

Pascale Gruny, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, *Diamandouros* kungs, dāmas un kung! Vispirms es gribētu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā izteikt patiesu atzinību referentei par paveikto darbu un par sadarbību šā ziņojuma sagatavošanas laikā.

Šodien mēs lejam par 21. aprīlī iesniegto ziņojumu saistībā ar Eiropas ombuda darbību.

Eiropas Parlamenta ieceltais ombuds savā ziņojumā sniedz oficiālu atskaiti par izmeklēšanas rezultātiem saistībā ar sūdzībām par sliktu pārvaldi Eiropas iestādēs un aģentūrās. Ombuds pilda ļoti svarīgu uzdevumu, būtiski garantējot pārredzamības un labas pārvaldības principu ievērošanu un tādējādi nodrošinot patiesu aizsardzību mūsu iedzīvotājiem netaisnības, diskriminācijas, varas ļaunprātīgas izmantošanas, atbilžu nesniegšanas un informācijas kavēšanas gadījumos.

Patiesi, šajā ziņojumā mēs konstatējam ombudam iesniegto sūdzību skaita palielināšanos. Vairums no šīm sūdzībām attiecas uz Eiropas Komisiju — iestādi, kurā strādā visvairāk ierēdņu, un tās ir lietas, kas saistītas ar iespējamu pārredzamības trūkumu. Lai nu kā, Komisija tomēr ir līgumu ievērošanas uzraudzītāja.

Atgriežoties pie ziņojuma, Lūgumrakstu komiteja to pieņēma 1. oktobrī ar pārliecinošu balsu vairākumu. Izmeklējot un izskatot sūdzības, ombuds ir rīkojies aktīvi un līdzsvaroti. Īpaši jāuzsver, ka viņš vienmēr ir uzturējis labas attiecības ar iestādēm un pašu iestāžu starpā, tādējādi palīdzot iestādēm un aģentūrām panākt mierizlīgumu vai izšķirt atsevišķus strīdus, ar dažiem izņēmumiem.

Turklāt ombuds ir uzziņū avots iestādēm. Viņš palīdz uzlabot iestāžu darbību, vērsot uzmanību uz jomām, kurās vajadzīgi uzlabojumi, par galveno mērķi izvirzot iedzīvotājiem sniegto pakalpojumu uzlabošanu.

Komitejā pieņemtajā ziņojumā uzsvērts un norādīts uz to, cik svarīgi ir visām Eiropas iestādēm un aģentūrām pieņemt labas administratīvās prakses kodeksu, kuru Eiropas Parlaments apstiprināja jau pirms astoņiem gadiem. Mūsu komitejas atkārtotais aicinājums nedrīkst palikt nesadzirdēts. Eiropieši ir to pelnījuši.

Tiesības uz labu pārvaldību Eiropas Savienības iestādēs un struktūrās ir pamattiesības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un šī harta veido II daļu Lisabonas līgumā, kas vairs nav tikai iedoma, bet gan realitāte.

Visbeidzot es gribētu norādīt, ka ombudam ir tiesības pārbaudīt Komisijas darbu, un viņam ir jānodrošina, lai Komisija pienācīgi izmantotu rīcības brīvību uzsākt pārkāpumu tiesvedību vai ierosināt sankcijas.

Victor Boştinaru, S&D grupas vārdā. – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt referenti *Paliadeli* kundzi par izcilo ziņojumu.

Otrkārt, tā kā esmu Līgumrakstu komitejas koordinators, un vairākus gadus esmu komitejas pastāvīgais loceklis, es vēlos izteikt atzinību par mūsu lielisko sadarbību ar Eiropas ombudu *Nikiforos Diamandouros* kungu.

Kā Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Eiropas Parlamentā koordinators Līgumrakstu komitejā, esmu noraizējies par lielo skaitu sūdzību, kas iesniegtas saistībā ar iespējamu sliktu pārvaldi Eiropas iestāžu darba nepārredzamības dēļ.

Vēlos uzsvērt, ka Eiropas Parlamenta un komitejas pienākums ir atrisināt šo problēmu. Mūsu pienākums ir atjaunot Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas iestādēm.

Ombudam iesniegtās sūdzības, kā arī Līgumrakstu komitejai iesniegtie līgumraksti ir jāuztver kā iespēja novērst šīs kļūdas un pārredzamības trūkumu attiecībā uz Eiropas iestāžu darbību un likumdošanu tā, lai tas nāktu par labu Eiropas iedzīvotājiem.

Tāpēc S&D grupa pagājušajā nedēļā sarīkoja informatīvu semināru, kurā piedalījās liela žurnālistu grupa un kura tēma bija tiesības iesniegt līgumrakstus kā līdzeklis Eiropas Savienības tuvināšanai tās iedzīvotājiem.

Es vēlētos atbalstīt šajā ziņojumā sniegto ierosinājumu par kopējas tīmekļa vietnes izveidošanu Eiropas iestādēm nolūkā palīdzēt iedzīvotājiem nepastarpināti noteikt iestādi, kura spētu atrisināt viņu sūdzību.

Noslēgumā es vēlos izteikt atbalstu Eiropas ombuda ierosinājumam pastiprināt sadarbību ar valstu tiesībsargiem un līdzīgām iestādēm, lai kopīgiem spēkiem vairotu Eiropas iedzīvotāju uzticību.

Anneli Jäätteenmäki, ALDE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, *Diamandouros* kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties ombudam un visam viņa birojam par vērtīgo darbu, ko viņi ir paveikuši, lai panāktu labu pārvaldību un pārredzamību. Es vēlētos arī pateikties referentei par izcili paveikto darbu.

Jau pašā sākumā ir pierādījies, ka Eiropas ombuda amats ir bijis ļoti vajadzīgs, un tagad, stājoties spēkā Lisabonas līgumam un Pamattiesību hartai kļūstot saistošai, ombuda nozīme būs vēl svarīgāka. Tāpēc turpmāk mums vajadzēs censties vēl vairāk, lai nodrošinātu ombudam visus vajadzīgos resursus un lai viņa pilnvaras atbilstu laika garam. Tas nozīmē, ka viņa rīcībā ir visa vajadzīgā informācija un ka ES ierēdņiem būs jāsaņem tas, kas viņiem zināms, nevis tas, ko viņi vēlētos teikt. Pretējā gadījumā mēs nevarēsim runāt par tiesiskumu, kuru mēs tik bieži piesaucam un mācām arī citiem. Mums arī pašiem ir jāievēro tiesiskums, un tikai tad mēs varam pamācīt citus.

Ombuda gada pārskats ir lielisks piemērs tam, kā informēt sabiedrību par savu paveikto darbu. Ziņojums ir skaidrs, kodolīgs un jēgpilns. Pārredzamība ir Eiropas demokrātijas pamats, un interesanti, ka 36 % sūdzību attiecas tieši uz pārredzamības trūkumu. Tas izsaka ļoti daudz, un šis jautājums noteikti ir jārisina.

Saskaņā ar Pamattiesību hartu ikvienam iedzīvotājam ir tiesības uz objektīvu, godīgu un saprātīgā termiņā veiktu viņa lietas izskatīšanu ES iestādēs. Par to ir runāts bieži, un tas uzliek mums saistības un nepārprotami attiecas arī uz ombuda biroju. Tāpēc es gribētu uzsvērt, ka mums ir jānodrošina attiecīgie resursi, lai mūsu iedzīvotājiem nebūtu gadiem ilgi jāgaida lēmuma pieņemšana. Tas būs atkarīgs tikai no resursiem. Es vēlos pateikties ombudam par paveikto vērtīgo darbu un novēlēt viņam sekmes šajā ārkārtīgi sarežģītajā un dažreiz nepietiekami novērtētajā darbā. Tas ir viens no vissvarīgākajiem amatiem Eiropas Savienībā — rūpēties par iedzīvotāju tiesībām.

Margrete Auken, Verts/ALE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Liels paldies *Paliadeli* kundzei par lielisko ziņojumu. Ombuds ir saņēmis daudz uzslavu par savu konstruktīvo un viegli uztveramo pārskatu par minētajiem jautājumiem, un arī es pievienojos šiem atzinīgajiem vārdiem.

Tā kā laiks ir ierobežots, es pievērsīšos tikai trīs jautājumiem. Pirmkārt es gribētu minēt uztraudzību, ko ombuds veic saistībā ar nolīgumu ar Eiropas Investīciju banku. Tā bija mūsu grupas iniciatīva, kas saistīta ar

Parlamenta rezolūciju par 2006. gada ziņojumu. Šajā saistībā ir pareizi pievērst uzmanību uzlabojumiem bankas sadarbībā ar NVO un citām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai padarītu šo sadarbību vienkāršāku un pārredzamāku, un mēs par to esam pateicīgi.

Otrkārt, gribētu minēt Zaļo un Eiropas brīvās apvienības grupas ierosinātos grozījumus, aicinot Konstitucionālo jautājumu komiteju izstrādāt procedūras, lai vienkāršotu lietu iesniegšanu izskatīšanai Eiropas Kopienā Tiesā; šajā ziņā Parlaments atbalstīs ombuda ieteikumus. Tas ievērojami stiprinās ombuda pozīcijas un tādējādi arī iedzīvotāju juridisko statusu. Šajā saistībā mēs jau esam saņēmuši Parlamenta atbalstu, un tagad mēs ceram, ka šajā plenārsēdē Parlaments sekos komitejas paraugam un nobalsos par labu šiem uzlabojumiem.

Treškārt vēlos pievērsties grozījumiem, kurus mēs iesniedzām šodien, par ombuda pilnvaru noskaidrošanu jautājumos attiecībā uz neapmierinošu pārvaldību vai, citiem vārdiem, sliktu pārvaldi. Mēs esam noraizējušies, ka pārāk brīvs formulējums var radīt nopietnas problēmas, kas saistītas ar interpretāciju. Lai gan mūsu priekšlikums šķiet samērā tehnisks, no juridiskā viedokļa tas ir ievērojami pārliecinošāks nekā ziņojuma formulējums. Mēs esam gandarīti, ka *Paliadeli* kundze ir atbalstījusi šo priekšlikumu, un es ceru, ka to atbalstīs arī Parlaments.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Diamandouros* kungs, jūs esat ļoti prasmīgs politiķis un zinātnis, kā iegūt atbalstu no daudzām šā Parlamenta politiskajām grupām. Jāsaka, ka daudzi politiķi Parlamentā varētu no jums mācīties. Es ceru, ka jaunās, ērti pieejamās tīmekļa vietnes izveide nebūs jūsu galvenais panākums.

Manuprāt, jums būtu jāpievērš uzmanība sadarbībai ar ombudiem ne tikai no ES dalībvalstīm, bet arī no Eiropas Padomes dalībvalstīm, jo dažkārt viņi vairāk pārstāv valsti, nevis iedzīvotājus. Turklāt es uzskatu, ka rokasgrāmata par to, kā rakstīt sūdzības, būs patiens iedrošinājums iedzīvotājiem saņemt tās rakstīt. Man šķiet, ka mūsu iestādēm ir vajadzīga uzraudzība. Esmu pārliecināts, ka šī ideja, kas varbūt šķiet musinoša, mums šobrīd ir vajadzīga.

Es gribētu uzsvērt, ka bieži pieminētā pārredzamība ir būtisks priekšnosacījums, lai iedzīvotāji pilnībā uzticētos Eiropas Savienībai un ES iestādēm. Pēdējā laikā mūsu iedzīvotāji nav varējuši uzticēties ES, un to var apstiprināt *Paliadeli* kundze. Saskaņā ar D plānu (demokrātija, dialogs, diskusijas) mums ir jāparāda iedzīvotājiem, ka Eiropas Savienība un tās iestādes ir pārredzamas un darbojas iedzīvotāju interesēs. Pretējā gadījumā demokrātijas deficīts diemžēl palielināsies.

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ombuda nozīme un tādējādi viņa ziņojuma izvērtēšana ir ļoti svarīga Eiropas iestādēm. Patiesi, tas ir viens no rādītājiem mūsu iedzīvotāju izpratnei par mūsu iestādēm.

Dažus mēnešus pēc Eiropas vēlēšanām, kurās diemžēl bija vērojama zema vēlētāju aktivitāte un pastiprināta atturēšanās no balsošanas, ir ļoti būtiski, lai Parlaments piešķirtu lielu nozīmi šim ziņojumam. Tas ir vēl būtiskāk attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem saistībā ar šajā ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem.

Kopumā 355 sūdzības (6 % palielinājums salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu) ir ļoti maz, ja ņemam vērā, ka Eiropā dzīvo 500 miljoni cilvēku. Varētu par to priecāties un uzskatīt, ka tas ir apliecinājums tam, ka mūsu iedzīvotāji ir ļoti apmierināti. Tomēr mēs zinām, ka tā nav.

Tāpat ir atklājies, ka vairums sūdzību attiecas uz pārredzamības trūkumu mūsu iestādēs. To labi pierāda vēlēšanu kampaņa. Mūsu iedzīvotāji slikti pārzina mūsu iestādes un to darbību. Viņi neizprot Eiropas būtību, un nav pārsteigums, ka vairums sūdzību attiecas uz Komisiju, jo mūsu iedzīvotāju uztverē Komisija ir Eiropas Savienība.

Tomēr — es tagad mazliet pārspīlēšu — liela finansējuma daļa ir piešķirta saziņas pasākumiem, un kopš vēlēšanām mēs dzirdam, ka mums ir jāuzlabo un jāpastiprina saziņa, lai variotu mūsu iedzīvotāju izpratni.

Protams, mums ir jāuzlabo saziņa, bet es uzskatu, ka pārlieku liela saziņa kropļo informāciju. Es labprāt atbalstīšu sociālistu grupas deputātu iesniegto priekšlikumu par kopīgu tīmekļa vietni, kurā iedzīvotājiem būtu pieejama daudzpusīga informācija.

Šis ziņojums ir mūsu iestāžu pareizas darbības un labas pārvaldības rādītājs. Tas jau iepriekš tika minēts. Tas ir mūsu pārvaldības rādītājs. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt šo ieteikumu ievērošanu ikdienā, nevis tikai šā ziņojuma vai citu īpašu ziņojumu dēļ.

Liels paldies, *Diamandouros* kungs, par jūsu darbu mūsu iedzīvotāju labā! Liels paldies jūsu komandai. Jūs varat palauties uz mūsu atbalstu, lai sekmētu un atvieglotu jūsu darbu.

Nikolaos Salavrakos, EFD grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Iesākumā es gribētu pateikt, ka mēs atbalstām ombuda ziņojumu un *Paliadeli* kundzes ziņojumu; šie ziņojumi ir visaptveroši, un mēs tos atzinīgi novērtējam. Vēsture mūs māca, ka zināmās situācijās, it īpaši ekonomikas krīzes laikā, iedzīvotāji pauž neapmierinātību ar politisko sistēmu attiecībā uz tiesiskuma nodrošināšanu, lai gan tai pašā laikā — jo lielāka ietekme ir valstij ekonomikas un sociālajā jomā, jo vairāk domstarpību rodas iedzīvotāju un valsts iestāžu starpā.

Būtiskākais, ka politiskajai sistēmai vienmēr, un it īpaši šajos laikos, ir jārada veids, kā atjaunot iedzīvotāju uzticēšanos pārvaldei, valstij un arodbiedrībām. Es pat teiktu, ka pretsvars pieaugošajai korupcijai un sliktai pārvaldei ir iestāžu ētikas normu un revīzijas iestāžu objektivitātes palielināšana.

Kā jau iepriekš minēju, es uzskatu, ka Eiropas ombuda institūcija ir ārkārtīgi svarīga, lai atjaunotu Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, tāpēc mēs atbalstām visus centienus, kas vērsti uz šīs institūcijas stiprināšanu, pilnvaru paplašināšanu un publiskā tēla uzlabošanu.

Tāpēc es aicinu visus censties nodrošināt visu iespējamo palīdzību Eiropas ombuda darbā un pieņemt viņa rīcību, lai panāktu uz iedzīvotājiem vērstas pieejas īstenošanu. Es jūs apsveicu, *Diamandouros* kungs!

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Studenti mani lūdza Eiropas Parlamenta plenārsēdē ziņot par to, kas šobrīd notiek Austrijā un daļēji arī Vācijā. Es lūdzu ombudu mani atvainot, jo es tagad gribētu šo lūgumu izpildīt.

Jau vairākas nedēļas Austrijā darbojas sociālā kustība ar nosaukumu *Die Uni brennt* jeb „Universitāte liesmās”. Ne Austrijā, ne citviet Eiropā jau gadu desmitiem nav darbojusies neviena kustība, kas līdzinātos šai. Demonstrācijās piedalās tūkstošiem studentu; viņi protestē ielās un ir aizņēmuši lekciju zāles. Viņi pieprasa akadēmisku, nevis profesionālu izglītību, aicina uz universitāšu demokratizāciju un galvenokārt pieprasa neierobežotu piekļuvi izglītībai.

Vislielāko kritiku viņi velta Boloņas procesam. Piemēram, vienā no saukļiem Vīnes Universitātē ir rakstīts: „Sāksim procesu pret Boloņas procesu!”, kas, manuprāt, ir ļoti trāpīgi. Politiķi gadiem ilgi slavina Boloņas procesu kā būtisku panākumu virzībā uz Eiropas Augstākās izglītības telpas izveidi un stāsta mums, ka tas mūs padarīs konkurētspējīgākus. Tomēr galarezultāts ir izteikti neelastīga shematiska pieeja, daļēji privatizētas augstskolas un vēlme izglītības rezultātus padarīt plānojamus.

Tomēr akadēmisms noteikti nav plānojams process. Tas ir veids, kā izglītotiem cilvēkiem izpausties un sazināties savā starpā. Akadēmiskā zinātkāre un zinātniskais radošums arī nav plānojami, un šī kustība to vēlreiz apliecina. Tāpēc mums tā ir jāatbalsta — tā ir demokrātija darbībā.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāja es gribētu mūsu komitejas locekļu vārdā pateikties ombudam par paveikto darbu un viņa rūpīgi izstrādāto ziņojumu. Es vēlos pateikties *Paliadeli* kundzei par viņas izcilo devumu mūsu komitejas darbībā. Tāpat es vēlos pateikties šo debašu dalībniekiem par izrādīto interesi un veltīto uzmanību, lai nodrošinātu šo demokrātijas instrumentu izmantošanu un līdzdalības īstenošanu, un sasniegtu līgumos paredzētos mērķus.

Izskatot Eiropas ombuda 2008. gada ziņojumu, mēs redzam, ka diemžēl mērķis par Pamattiesību hartas 41. pantā ietvertā principa piemērošanu vēl nebūt nav sasniegts. Tiesības ziņot ombudam par sliktas pārvaldes gadījumiem 2008. gadā ir izmantojuši 3406 Eiropas iedzīvotāji; tas liecina, ka neapmierinātības līmenis ir paaugstinājies, jo 2007. gadā šīs tiesības izmantoja 3211 iedzīvotāji. Es uzskatu, ka šis rādītājs ir jāsalīdzina ar zināšanu un informētības līmeni, tāpēc es iebilstu apgalvojumiem, kurus izteica deputāts, kurš uzstājās iepriekš, un uzskatu, ka šie skaitļi apliecina augsto neapmierinātības līmeni Eiropiešu vidū. Turklāt zināms mierinājums ir tas, ka tikai daļa sūdzību tika uzskatītas par atbilstošām Eiropas ombuda kompetencei, jo liela daļa sūdzību, kuras neizskatīja Eiropas ombuds, tika nosūtītas citām struktūrām, tostarp manis vadītajai Lūgumrakstu komitejai.

Manuprāt, mums kā Eiropas iestādēm un īpaši kā Parlamentam arī ir jāuzņemas atbildība par to, kā cilvēki izprot taisnīgumu pārvaldē, un to, cik godīgas viņu skatījumā ir mūsu iestādes. Par spīti Eiropas ombuda funkcionālās nozīmes pozitīvajam apstiprinājumam, ņemot vērā pieaugošo sekmīgi atrisināto lietu skaitu, mēs Parlamentā esam saņēmuši aptuveni 10 % sūdzību un komitejā 60 %...

(Priekšsēdētājs atgādināja runātājam par viņai atvēlēto uzstāšanās laiku)

Šādā gadījumā es tikai gribētu piebilst (ņemot vērā, ka jūs, priekšsēdētāja kungs, atvēlējāt ilgāku laiku arī citiem, domāju, ka es, arī būdama priekšsēdētāja, varu atļauties uzstāties pāris sekundes ilgāk), ka šo iestāžu pienākums ir veikt pasākumus demokrātijas instrumentu uzlabošanai un līdzdalības sekmēšanai, jo mums ir arī Lisabonas līgums, ar kuru ieviestas tautas iniciatīvas tiesības. Es uzskatu, ka mums ir jāuzlabo, bet ne jāmaina šo iestāžu uzdevumi; mūsu pienākums ir uzlabot iedzīvotājiem sniegto instrumentu efektivitāti un produktivitāti, ja mēs patiesi vēlamies izveidot Eiropu iedzīvotājiem.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Kā Lūgumrakstu komitejas locekle es arī gribētu teikt dažus vārdus. Pirmkārt, es pilnībā atbalstu Eiropas ombuda ziņojuma pieņemšanu. Kā komitejas locekle es arī novērtēju to, ka viņš savu darbu ir veicis ļoti līdzsvaroti.

Manuprāt, vissvarīgākais ir tas, ka viņš ir centies saīsināt lietu izskatīšanas laiku. Galu galā, mēs zinām, ka no uzticamības viedokļa ārkārtīgi svarīgi ir tas, ka, jo ātrāk iesniegtā sūdzība tiks izskatīta, jo drīzāk sūdzības iesniedzējs saņems atbildi. Mēs arī zinām, ka vairums sūdzību neattiecas uz ombuda kompetenci. Šajā ziņā tuvākajā laikā mums būs īpaši svarīgi sniegt Eiropas Savienības pilsoņiem pēc iespējas vairāk informācijas par iestādēm, kurās viņi var vērsties dažādos gadījumos.

Mūsu komitejas un ombuda sadarbība bija ļoti laba, un es ceru, ka tā tas būs arī turpmāk.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos apsveikt referenti par visaptverošo ziņojumu. Tāpat es vēlos apsveikt ombudu un viņa dienesta darbiniekus. Šis dienests ar katru gadu kļūst labāks. Darbs ir ļoti padarīts.

Tomēr, lasot ziņojumu, kura saturam mēs piekrītam, mēs nonākam līdz paskaidrojuma daļai, kurā redzam būtisku punktu, kas attiecas uz mums, un mēs nevaram to ņemt vērā.

Es runāju par punktu, kurā ombuds kritizē Parlamentu par to, ka 2005. gadā Parlaments noraidīja pieprasījumu sniegt informāciju par piemaksām, kas piešķirtas Eiropas Parlamenta deputātiem no Maltas. Protams, jautājums bija par to, ka šādas informācijas izpaušana nozīmē to, ka jāizpauž arī informācija, kas attiecas uz visām mūsu piemaksām.

Manuprāt, tā ir valsts nauda, un sabiedrībai ir tiesības zināt, kā tā tiek tērēta. Mēs esam publicējuši summas, kas lauksaimniekiem izmaksātās saskaņā ar KLP, bet mēs nevēlamies publicēt savus ceļa izdevumus un citas piemaksas. Manuprāt, tās ir likumīgas izmaksas. Tās rodas, pildot mūsu pienākumus iedzīvotāju vārdā. Vēlreiz uzsvēršu, ka dienesta, biroja, ceļojumu un citi izdevumi, kas saistīti ar manu vēlēšanu pārstāvniecību, ir attaisnoti izdevumi, un man nav par tiem jāatvainojas un nav tie jāslēpj.

Es nedomāju, ka tas varētu kompromitēt manu darbinieku privātumu — tam nevajadzētu tā būt. Tomēr es vēlos atgādināt, ka, neļaujot brīvi piekļūt informācijai par mūsu piemaksām un izdevumiem, mēs panāksim, ka iedzīvotāju acīs Parlaments būs iestāde, kas sludina pārredzamību, bet pati to neievēro.

Es zinu, ka atsevišķi deputāti var publicēt savus izdevumus savās tīmekļa vietnēs, un daudzi to arī dara, tomēr mums kā Parlamentam ir kolektīva atbildība par informācijas pieejamības nodrošināšanu. Varbūt izklausās, ka es pārāk moralizēju, bet tā nav. Es tikai saku, ka tā notiks, tāpēc būtu labāk, ja Parlaments pats vienkāršotu pieeju informācijai, nevis gaidītu pamudinājumu to darīt.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Kā Lūgumrakstu komitejas loceklis es gribētu izteikt pāris piezīmes par mūsu grupas iesniegto grozījumu attiecībā uz *Paliadeli* kundzes ziņojumu saistībā ar gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību.

Mūsaprāt, ziņojumā ietvertā sliktas pārvaldes definīcija nepavisam nepalīdzina un neapstiprina ombuda nozīmi, bet rada tieši pretēju efektu. Pirmkārt, tāpēc, ka ierosinātā definīcija, kas ir pārāk neskaista, apgrūtina iespēju noteikt lietas, kurās ombuds var iejaukties vai kurās tam ir jāiejaucas, un tādējādi pavājina viņa spēju rīkoties. Otrkārt, un, iespējams, vēl svarīgāk ir tas, ka šī definīcija rada ombudam iespēju iejaukties, ko citas iestādes varētu uztvert par diskrecionāru, jo šī rīcība nav pienācīgi definēta un regulēta.

Tādēļ mēs uzskatām, ka Zaļo un Eiropas brīvās apvienības grupas iesniegtajā grozījumā ietvertā sliktas pārvaldes definīcija ir precīzāka un kodolīgāka un būs piemērotāka aktīvai un efektīvai izmeklēšanai, kā arī saprotamāka iestādēm un iedzīvotājiem.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, godātais ombud, dāmas un kungi! Es augstu vērtēju Eiropas sabiedrības tiesību sarga darbību, tomēr man jāsaka, ka es šā dienesta darbībā saskatu trīs nopietnas

problēmas. Pirmā problēma ir informācija. Vairums ES iedzīvotāju patiesībā nemaz nenojauš par Eiropas ombuda eksistenci, nemaz nerunājot par to, ka viņi nezina, ar ko viņš nodarbojas un ar kādiem jautājumiem var pie viņa vērsties. Fakti ir pietiekami skaidri. Gandrīz 90 % sūdzību, kuras iesniedza mani tautieši no Čehijas Republikas, nebija attiecināmi uz Eiropas ombuda darbības jomu. Arī pārējās dalībvalstīs situācija ir līdzīga. Tāpēc Eiropas Parlaments iesaka īstenot plašu iedzīvotāju informēšanas kampaņu. Tomēr es neesmu pārliecināts, vai mēs cenšamies ārstēt īsto slimību.

Otra problēma ir izmaksas. Katrai valsts iestādei ir zināmas izmaksas. Ar katras jaunas iestādes izveidošanu tiek radīta lielāka birokrātija, ar kuru iedzīvotājiem jāērķinās un jācīnās ar tās radītajiem šķēršļiem. Tāpēc ir jāapsver, vai ieguldītā nodokļu maksātāju nauda ir devusi vēlamu rezultātu. Pagājušajā gadā mani tautieši Eiropas sabiedrības tiesību sargam iesniedza 66 sūdzības no kopumā gandrīz 800 sūdzībām no visas Eiropas Savienības, kuras ietilpst Eiropas ombuda kompetencē. Iesniegtos jautājumus izskatīja 70 ierēdņi, kuri nodokļu maksātājiem izmaksā EUR 9 miljonus. Tādējādi katra izskatītā lieta izmaksā vairāk nekā EUR 10 000. Manuprāt, tas ir pārmērīgi daudz.

Trešā problēma ir subsidiaritāte. Kā bijušais mērs es biju pārsteigts, lasot, ka viena no lietām, ko izskatīja ombuds, bija saistīta ar nelielā *Břeclav* apgabala plānošanas dokumentiem saistībā ar ātrdarbīgiem sakariem. Es uzskatu, ka tas bija pilnīgi lieki, jo vietēja rakstura problēmas vispirms ir jārisina uz vietas, nevis Briselē vai Strasbūrā. Dāmas un kungi, ja es būtu atbildīgā amatpersona šādā iestādē, es nodrošinātu, lai tā darbojas saprātīgi, ar iespējami mazākām izmaksām un lai tā ļaunprātīgi neizmanto vai mākslīgi nepaplašina savas pilnvaras un nevairo birokrātiju. Šajā saistībā es gribētu novēlēt ombudam daudz panākumu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu *Paliadeli* kundzes ziņojumu un balsošu par to. Es arī vēlos apsveikt *Diamandouros* kungu par viņa paveikto darbu. Es gribētu uzsvērt, ka daudziem Eiropas iedzīvotājiem bieži nākas saskarties ar gadījumiem, ko mēs eifēmiski dēvējam par sliktu pārvaldi, kas galu galā atņem viņiem pamattiesības. Manuprāt, šie gadījumi rodas nevis birokrātijas vai nolaidīgas attieksmes dēļ, bet gan Eiropas Savienības iestāžu pieņemtās kļūdainās un nepareizās politikas dēļ. Tādējādi vērsšanās pie Eiropas ombuda sniedz Eiropas iedzīvotājiem iespējas pieprasīt viņu tiesību ievērošanu.

Tāpēc ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments kā vienīgā tieši ievēlētā Eiropas Savienību pārstāvošā iestāde sniegtu politisku atbalstu Eiropas ombudam viņa darbā, lai pēc iespējas ierobežotu šādus gadījumus. Man jāteic, ka ziņojums un Eiropas ombuda specifiskais darbs skaidri parāda, ka Eiropas Parlamenta atbalsts turpmāk ļaus ombudam strādāt efektīvāk.

Noslēgumā gribētu teikt, ka, manuprāt, mums ir jācenšas sniegt Eiropas iedzīvotājiem vairāk informācijas par Eiropas ombuda nozīmi un pilnvarām, lai viņi varētu nekavējoties vērsties pie ombuda pēc palīdzības gadījumos, kad ir pārkāptas viņu pamattiesības.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos izteikt savu atzinību *Paliadeli* kundzei par ziņojumu, ar kuru viņa sākotnēji iepazīstināja Lūgumrakstu komiteju un tagad arī Parlamentu.

Tāpat es gribētu atbalstīt manu kolēģu no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas *Gruny* kundzes un *Mazzoni* kundzes vērā ņemamos izteikumus, tomēr, priekšsēdētāja kungs, es gribētu piebilst, ka ombuda nozīme demokrātiskā iestādē ir ļoti būtiska. Mēs Lūgumrakstu komitejā nonācām pie šāda secinājuma, kad *Diamandouros* kungs mūs vairākkārt apciemoja, lai iepazīstinātu ar saviem gada ziņojumiem — arī ar šo, kuru mēs šodien izskatām Parlamentā, — vai citiem ziņojumiem attiecībā uz viņa darbības jomu.

Dāmas un kungi, es negribētu jūs apgrūtināt ar skaitļiem. Tomēr, lai gan ir panākts zināms progress ombuda nozīmes veicināšanā, man nav šaubu, ka tad, ja mēs veiktu Eiropas iedzīvotāju aptauju par ombuda nozīmi, viņa pienākumiem un darbību, mēs diemžēl konstatētu, ka iedzīvotāju uztverē viņš ir maznozīmīgs, un daudzos gadījumos viņi pat nenojauš par ombuda eksistenci. Iespējams, tas ir tāpēc, ka ombuda lēmumi nav saistoši, kā viņš pats to šodien mums atgādināja, vai arī tāpēc, ka viņa darbība ir ļoti ierobežota attiecībā uz dalībvalstīm, ko arī šajā plenārsēdē norādīja *Diamandouros* kungs.

Tomēr, ja mēs vēlamies sniegt iedzīvotājiem pakalpojumus, Eiropas Parlamentam un Lūgumrakstu komitejai ir jācenšas atbalstīt un veicināt ombuda darbu. Kā jau tika norādīts, samērā daudz sūdzību ir tieši par pārredzamības trūkumu, tāpēc es esmu pārliecināts, ka pienācīgi sniegta informācija — piemēram, jaunā tīmekļa vietne, kura jau darbojas un kuru es vērtēju atzinīgi, — būs lielāks ieguldījums, un šajā ziņā es gribētu uzstāt, ka, manuprāt, mums visiem ir jāatbalsta šis mērķis, lai visi iedzīvotāji būtu informēti par ombuda

darbu un varētu vērsties pie viņa ar saviem jautājumiem. Tāpēc es novēlu ombudam lielu veiksmi un panākumus darbā, jo viņa panākumi būs arī visu Eiropas iedzīvotāju panākumi.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu izteikt savu atzinību *Paliadeli* kundzei par viņas izcilo ziņojumu. Mēs kā Parlamenta deputāti esam zināmā mērā atbildīgi par iedzīvotāju uzticēšanās vairošanu. Tomēr ir ļoti svarīgi, lai mēs veidotu Eiropas iestādes, pamatojoties uz mūsu iedzīvotāju redzējumu un ierosinājumiem un uz viņu priekšstatiem par to, kādai jābūt demokrātijai.

Patlaban Eiropas ombuda biroja darbība ir nozīmīgāka nekā jebkad iepriekš, un šā biroja darbs ir pelnījis uzslavu. Tomēr mums jāatzīst, ka pārredzamības trūkums un iedzīvotāju viedoklis šajā saistībā joprojām ir nopietna problēma, it īpaši Komisijai. Lai gan es atzinīgi vērtēju jaunās tīmekļa vietnes izveidošanu, es nedomāju, ka ar to viss ir paveikts.

Galu galā, vairāk nekā trešā daļa sūdzību saistībā ar Eiropas iestādēm attiecas uz pārredzamības trūkumu. Ja mēs vēlamies pildīt Lisabonas līguma sarunu gaitā Īrijas iedzīvotājiem un visiem iedzīvotājiem doto solījumu, mums jāpanāk, lai visu Eiropas iestāžu darbs būtu pārredzams kā uz delnas.

Šis ziņojums ir liels panākums virzībā uz šo mērķi, lai gan darāmā vēl ir daudz, it īpaši jautājumā par sadarbību ar valstu ombudu birojiem un par Parlamenta darbības stilu.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Es arī vēlētos pateikties Eiropas ombudam par viņa darbu. Ja es to darītu grieķu valodā, Parlamenta deputāti nodomātu, ka grieķu lobījs ir sācis sadarboties ar ombudu, referenti un deputātiem, kuri uzstājās.

Tomēr tieši uzticēšanās un pārredzamības vārdā būtu ļoti labi, ja mēs visdrīzākajā laikā pieņemtu ziņojumu par ombuda darbību, un vislabāk būtu, ja mēs to pieņemtu pirms ombuda vēlēšanu kampaņas sākuma. Es ceru, un patiesībā mēs visi ceram, ka ombuds, vienalga, vai tas būtu jūs vai kāds jūsu darba turpinātājs, dosies iepazīšanās vizītē uz vairāk nekā tikai diviem reģioniem, tādējādi, iespējams, palīdzot samazināt šos procentuālos rādītājus. Mēs visi vēlamies, lai mūsu un arī Parlamenta darbs būtu pārredzamāks.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Diamandouros* kungs! Tāpat kā iepriekšējos gados ombuds sniedza ļoti objektīvu ziņojumu par savu darbību, kas apliecina, cik svarīga ir viņa misija attiecībā uz Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

Jaunums 2008. gada ziņojumā ir ombuda darbs saistībā ar Eiropas Investīciju banku. EIB ir vissvarīgākā iestāde, kas sniedz aizdevumus investīcijām ES un kandidātvalstīs. Lai gan ES iestāžu struktūrā EIB ir nodrošināta liela pastāvība, tomēr tai ir jāievēro labas pārvaldības standarti. Tāpēc es ar prieku uztvēru jauno ziņu, ka 2008. gadā ir sācies dialogs starp ombudu un Eiropas Investīciju banku un ka ir parakstīta vienošanās par labas pārvaldības principu ievērošanu. Saskaņā ar šo vienošanos EIB apņemas ieviest iekšēju procedūru sūdzību izmeklēšanai, jo līdz šim bankā šāda procedūra nav bijusi. Es priecājos arī par to, ka banka ir apņēmusies piemērot tādus pašus standartus labas pārvaldības jomā attiecībā uz ikvienu, kurš lūdz aizdevumu, neņemot vērā, vai tas ir ES iedzīvotājs, vai nav. Es ceru, ka Eiropas Parlaments arī turpmāk tiks informēts par sadarbību starp ombudu un EIB. ES vēlreiz apsveicu jūs par jūsu ziņojumu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Eiropas ombuds ir paveicis lielisku darbu. Šāds viedoklis ir arī Līgumrakstu komitejai, un es atbalstu ombuda atkārtotu ievēlēšanu. Viens no iemesliem ir viņa atvērtība tādā jutīgā jautājumā kā mazākumtautības. Šajā saistībā es gribētu vērst uzmanību uz to, ka Eiropas Savienības attiecības ar mazākumtautībām ir ļoti neskaidras.

Beidzot mazākumtautības ir minētas Lisabonas līgumā — 100 000 lappušu biežā *acquis communautaire*. Tomēr attiecības ar mazākumtautībām ir neskaidras tāpēc, ka, piemēram, nelabvēlīga valodas likuma pieņemšana Slovākijā norāda, ka mazākumtautību jautājums nav ietverts Kopienas atbildības jomā. Savukārt jauno dalībvalstu pienākums, pievienojoties ES, ir parakstīt un ratificēt Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu hartu un Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību, kas attiecas uz mazākumtautību jautājumiem. Šajā ziņā tiek sniegtas divas atšķirīgas vēstis, kas liek domāt par Eiropas Savienības divkosīgo dabu. Tas prasa izskaidrojumu, jo 15 % Eiropas iedzīvotāju ir vietējās vai imigrantu mazākumtautības, tostarp arī 12 miljoni romu tautības pārstāvju.

Eiropā tā ir ļoti svarīga un nopietna problēma. Būtu lieliski, ja turpmāk ombuds savā darbā šim jautājumam pievērstu lielāku uzmanību, un es ceru, ka ombuds turpinās šo darbu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man ir četri komentāri saistībā ar šo ziņojumu.

Pirmkārt, ombuds ir neaizstājama Eiropas Savienības demokrātijas daļa, un svarīgākais ir tas, ka viņš ir sasniedzams iedzīvotājiem.

Otrkārt, pārvarot sākotnējās problēmas, sadarbība starp Lūgumrakstu komiteju un ombudu ir bijusi lieliska.

Treškārt, Lūgumrakstu komiteja un ombuds kopumā ir kā atskaites punkts Eiropai, kas vērsta uz iedzīvotājiem.

Ceturtkārt, es kā lūgumrakstu komitejas loceklis arī turpmāk ceru uz būtisku dialogu ar Eiropas Savienības iedzīvotājiem, it īpaši tagad, kad stāties spēkā jaunais līgums. Eiropas Savienība ir radīta iedzīvotājiem, nevis otrādi, un mums visiem kopā ir jānodrošina, lai tas tā paliktu arī turpmāk, un jācenšas to uzlabot.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos apsveikt Eiropas ombudu par 2008. gadā slēgto izmeklēšanu rekordlielo skaitu. Esmu pārliecināts, ka jaunie statūti ļaus ombudam strādāt efektīvāk un paātrināt atbildžu sniegšanu uz iedzīvotāju sūdzībām, tādējādi stiprinot ombuda un iedzīvotāju savstarpēju uzticēšanos.

Par ombuda prioritāti ir jāizvirza sliktas pārvaldes novēršana. Diemžēl man jāsaka, ka šajā jautājumā mūsu panākumi nav lieli. Tomēr es ceru, ka līdz ar Pamattiesību hartas un Lisabonas līguma stāšanos spēkā šis aspekts tiks pastiprināts.

Otrs uzdevums būs pārredzamības veicināšana Eiropas iestādēs. Trešais uzdevums tuvāko gadu laikā būs informēšanas kampaņu īstenošana, lai nodrošinātu, ka mūsu iedzīvotāji pilnībā pārzina savas tiesības.

Visbeidzot, Eiropas ombudu tīkls ir ļoti svarīga platforma sadarbībai un paraugprakses apmaiņai dažādu valstu starpā. Bulgārija aktīvi piedalās šajā tīklā. Tā ir ne vien ieguvusi vajadzīgo pieredzi, bet arī vairojusi šīs iestādes ietekmi pēdējo gadu laikā.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos īpaši pateikties N. Diamandouros kungam par stingro atbalstu Parlamenta centieniem aizstāvēt un palielināt pārredzamību lēmumu pieņemšanā, un, kā zināms, dāmas un kungi, šis darbs ir jāturpina. Tas rada noteiktas problēmas. Komisāre M. Wallström pieminēja labas administratīvās prakses kodeksu, un es vēlētos pavaicāt viņai un Diamandouros kungam, vai tagad, kad jaunā Komisija ir sākusi savu darbu, nav pienācis laiks sagatavot priekšlikumu tiesību aktam, kas būtu piemērojams visām iestādēm un liktu tām stingri ievērot labas pārvaldības principus. Cik man zināms, šādi tiesību akti ir ieviesti katrā dalībvalstī.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Man kā Lūgumrakstu komitejas locekli ir svarīgi pārstāvēt iedzīvotāju intereses vēl labāk nekā līdz šim. Es gribētu, lai lielāka sabiedrības daļa būtu informēta par iespēju risināt savas problēmas Parlamentā. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Ombuda kungs, jebkurā gadījumā es vēlu jums vēl lielākus panākumus arī turpmāk!

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Liels paldies Paliadeli kundzei par viņas ziņojumu. Eiropas ombudam patiesi ir būtiska nozīme, it īpaši tagad, kad ar Lisabonas līguma palīdzību cenšamies veidot Eiropu, kura būtu tuvāka iedzīvotājiem. Tāpēc Eiropas ombudam ir izšķiroša nozīme. Es uzskatu, ka Diamandouros kunga darbs ir bijis efektīvs un konsekvents, kā arī sekmējis pārredzamību un risinājis jautājumus, kas saistīti ar pārredzamības trūkumu. Turklāt viņa darbs ir nodrošināt efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus gan Eiropas Savienībā, gan dalībvalstīs.

Kopumā šī pieeja parāda, ka Eiropas iestādes ir vērstas uz pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem, un, protams, pateicoties šim procesam un centieniem, kurus mums jāizrāda arī turpmāk, iedzīvotāji vairāk uzticas gan mums, gan visām Eiropas Savienības iestādēm.

Tādējādi, noslēdzot savu uzstāšanos, vēlos teikt, ka Diamandouros kungs ir sekmīgi pildījis savus pienākumus un, manuprāt, šodienas debates un iesniegtais ziņojums ir labs iemesls, lai ievēlētu jauno Eiropas ombudu uz vēl vienu pilnvaru termiņu.

Nikiforos Diamandouros, Eiropas ombuds. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu sirsnīgi pateikties visiem Parlamenta deputātiem, kuri izteica konstruktīvas un ļoti pozitīvas piezīmes par ombuda darbu. Es to ļoti augstu novērtēju. Es pateicos arī tiem, kuri izteica konstruktīvas kritiskas piezīmes par ombuda darbu.

Tieši tāpēc esmu šeit, lai mācītos no jūsu ierosinājumiem un kritikas un varētu turpināt veikt ombuda pienākumus, sniedzot labākus pakalpojumus iedzīvotājiem.

Es īsumā gribētu teikt, ka sapratu to, ka galveno satraukumu rada pārredzamības trūkums, un, ja mani ievēlēs atkārtoti, es divkārtīši pastiprināšu centienus veicināt pārredzamību un labu pārvaldību, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībā esmu par to visvairāk atbildīgs.

Lisabonas līgums paver jaunas iespējas, un es tās noteikti izmantošu visā pilnībā, lai sniegtu labākus pakalpojumus iedzīvotājiem un turpinātu sadarbību ar Līgumrakstu komiteju un Parlamentu.

Ņemot vērā iepriekšminēto, es gribētu pateikties komisārei M. Wallström par paveikto darbu, komentāriem un sirsnīgo atbalstu, un atkārtot un apstiprināt, ka, tā kā Komisija veido 66 % no Savienības kopējā civildienesta, vairums sūdzību neizbēgami attieksies uz Komisiju. Tā tas noteikti ir.

Es gribētu pievērsties jautājumiem, kurus izvirzīja Boštinaru kungs un Czarnecki kungs par lielāku sadarbību ar valstu ombudiem, it īpaši ar ombudiem no valstīm ārpus ES robežām. Šeit jāmin divi aspekti. Man ir pastāvīgi kontakti ar visu kandidātvalstu ombudiem, un savā ziņā tās ir valstis ārpus ES robežām. Turklāt es cieši sadarbojos ar Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāru, kurš izraudzīts par sakaru punktu visiem Eiropas Padomes dalībvalstu ombudiem.

Es domāju, ka man nevajadzētu pārsniegt šīs robežas, jo tādā gadījumā tā būtu iejaukšanās starptautisko attiecību jomā, kas ietilpst Komisijas kompetencē, tāpēc es cenšos nodrošināt līdzsvaru šajā jomā. Tomēr es skaudri apzinos, ka ir vajadzīga lielāka sadarbība visās jomās, un es centīšos to panākt.

Attiecībā uz lietu izskatīšanai veltīto laiku, par kuru runāja Göncz kundze, es gribētu teikt, ka mums ir ievērojami jāsaīsina šis laiks, un patlaban vairāk nekā 50 % (aptuveni 55 %) no visām lietām ir slēgtas nepilna gada laikā vai aptuveni 12 mēnešu laikā. Ņemot vērā, ka mūsu darbam ir jānorit 23 valodās un tas prasa arī lielu tulkošanas darbu, manuprāt, tas nav pārmērīgi ilgs laiks. Es runāju par vidējo laiku, jo vienkāršas lietas parasti tiek atrisinātas trīs vai četru mēnešu laikā; es tikai gribēju to paskaidrot.

Kaut arī Harkin kundze nav zālē, es vēlētos viņai pateikties un paust atzinību par sniegto atbalstu saistībā ar manu nostāju par lielāku pārredzamību, pat salīdzinoši sarežģītās situācijās, ja drīkstu tā teikt.

Atbildot uz Vlasák kunga piezīmēm par ombudu, es ņemšu tās vērā. Tomēr es gribētu norādīt, ka ombudu nevar vērtēt tikai pēc izskatīto sūdzību vai veikto izmeklēšanu skaita. Katru gadu papildus sūdzībām mēs izskatām vairāk nekā 11 000 informācijas pieprasījumu. Es ļoti bieži apmeklēju visas dalībvalstis. Savu pilnvaru laikā esmu ceļojis vairāk nekā 350 reizes pa visu Eiropas Savienību, un esmu apmeklējis visdažādākos vēlēšanu apgabalus.

Tādējādi resursi, ko ombuds tērē, lai kalpotu iedzīvotājiem, nav mērāmi tikai ar izskatīto sūdzību skaitu; un es vēlētos, lai Parlaments to ņemtu vērā. Esmu pārliecināts, ka vairums no jums to zina, tomēr es vēlējos to atgādināt.

Visbeidzot, tā kā šī ir mana pēdējā uzstāšanās Parlamentā šajā pilnvaru laikā, es gribētu izteikt vissirsnīgāko pateicību visiem tulkiem, kuri strādāja kopā ar mani visus šos piecus gadus.

Chrysoula Paliadeli, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Paldies visiem deputātiem par konstruktīvajiem komentāriem un atzinīgajiem vārdiem saistībā ar manu ziņojumu!

Līgumrakstu komitejai un arī man personīgi bija īpašs gods sagatavot ziņojumu par vienu no Eiropas Savienības svarīgākajām institūcijām, proti, Eiropas ombudu, un mēs secinājām, ka Nikiiforos Diamandouros kungs 2008. gadā savus pienākumus ir pildījis konsekventi, atbildīgi un efektīvi.

Eiropas ombuda taisnīgais un objektīvais viedoklis par spēcīgām iestādēm un birokrātisko attieksmi ir stiprinājis viņa pozīcijas ne vien tāpēc, ka viņš palīdz Eiropas iedzīvotājiem jautājumos, kas saistīti ar nevērīgu vai neefektīvu pārvaldību, bet galvenokārt tāpēc, ka viņš ir vairojis iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas Savienībai un tās iestādēm.

Mēs uzskatām, ka ombuds 2008. gadā ir rīkojies, ievērojot tiesiskumu, un parādījis dziļu sociālo izpratni, tādējādi ieviešot augstus standartus darbam turpmākajos gados. Mēs ceram, ka ar šīs iestādes pareizu tiesību un pienākumu pārvaldību Eiropas ombuds turpmākajos gados vēl efektīvāk veicinās labu pārvaldību Eiropas Savienības iestādēs un sekmēs pret iedzīvotājiem labvēlīgu attieksmi no šo iestāžu puses. Mēs uzskatām, ka tas attaisno ne vien Eiropas ombuda iestādes pastāvēšanu un netieši arī dalībvalstu ombudu iestāžu pastāvēšanu, bet arī palielina Eiropas Parlamenta nozīmi, ņemot vērā, ka Parlaments uzrauga un ievēl ombudu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas ombuda iesniegtais ziņojums par viņa darbību 2008. gadā ir ļoti līdzsvarots un konsekvents. Es vēlētos izmantot izdevību, lai apsveiktu Nikiforos Diamandouros kungu un viņa komandu par paveikto darbu.

Vispirms mēs redzam, ka ombuda reģistrēto sūdzību skaits 2008. gadā ir pieaudzis — 3406 sūdzības salīdzinājumā ar 3211 sūdzībām 2007. gadā. To var interpretēt gan pozitīvi, ja mēs pieļaujam, ka Eiropas iedzīvotāji izmanto savas demokrātiskās tiesības uz informācijas pieejamību, gan negatīvi, ja mēs vērtējam šo sūdzību saturu.

Slikta pārvaldes raksturīgākās izpausmes 2008. gadā uzsāktajās izmeklēšanās bija pārredzamības trūkums, tostarp atteikšanās sniegt informāciju un varas ļaunprātīga izmantošana. Manuprāt, ir satraucoši, ka 36 % izmeklēšanu pamatā ir sūdzības, kuras attiecas uz pārredzamības trūkumu Eiropas iestādēs, jo Eiropas pārvalde ir galvenais elements iedzīvotāju uzticēšanās vairošanā, kas ir daļa no Eiropas projekta. Es arī uzskatu, ka mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai palielinātu mūsu lēmumu pieņemšanas un pārvaldības pārredzamību mūsu iestādēs.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienība ir īsti džungļi ne vien saistībā ar subsīdijām, bet arī attiecībā uz tās kompetenci, lēmumu pieņemšanas procesiem un pat tās tīmekļa vietnēm. Citiem vārdiem sakot, vidusmēra iedzīvotājam ES ir kā septiņiem zīmogiem aizzīmogota grāmata. Lisabonas līgums būtu varējis sakārtot šo jomu. Tas būtu varējis nodrošināt lielāku pārredzamību un to, ka Eiropu veido kulturāla sabiedrība un savā būtībā federatīvas un vienlīdzīgā partnerībā viena otru papildinošas vēsturiskas nacionālas valstis, kuras ir vienotas un spēcīgas, lai pārstāvētu Eiropas intereses. Tomēr šķiet, ka pārredzamība nevienam īpaši nerūp, jo Padomes lēmumi un Komisijas priekšsēdētāju iecelšana notiek aiz slēgtām durvīm. Vispārējā interneta izplatība prasa konsekventi izmantot ES darba valodas — vācu, angļu un franču valodu, lai būtu iespējams sasniegt lielāko iedzīvotāju daļu. Pašreizējai Padomes prezidentūrai tas būtu jāņem vērā. Eiropas Savienības ombuda institūcija un paveiktais darbs ir solis pareizajā virzienā, tomēr mums jāpalielina centieni, ja vēlamies mazināt plaisu starp ES un tās iedzīvotājiem. Vissvarīgākais pasākums būtu referendumu rīkošana par turpmākās rīcības jautājumiem, un šo referendumu rezultāti būtu jāņem vērā. Ar Beneš dekrētiem nekādā gadījumā nedrīkst netaisnību padarīt likumīgu. „Otrās kategorijas pilsoņiem” pat ombuds nespēs palīdzēt.

Krisztina Morvai (NI), rakstiski. – (HU) Eiropas ombuda ziņojumā nav atspoguļota pieredze, ko man kā cilvēktiesību juristei nācies piedzīvot Ungārijā. Tajā nav minēts, ka 2006. gada rudenī policija pēc valdības rīkojuma ievainoja, apcietināja un pakļāva safabricētam kriminālprocesam vairākus simtus miermīlīgu gājēju un piketētāju, kuri bija sapulcējušies, lai pieminētu īpašu notikumu. Eiropas Savienība klusēja. Tā neiebilst arī pret faktu, ka kopš tā laika policija ir regulāri un nelikumīgi pārbaudījusi to piketētāju dokumentus, kuri izgāja demonstrācijās, lai pieprasītu pārmaiņas, filmējusi šos piketētājus, nelikumīgi vajājusi un nereti patvaļīgi apcietinājusi.

Tāpat „pateicoties” Eiropas Savienības neiedomājami pasīvajai nostājai, 16 opozīcijas aktīvisti mēnešiem ilgi tika turēti apcietinājumā aizdomās par teroristiskām darbībām. Viņu „galvenais noziegums” bija kustības izveidošana ar mērķi atklāt valdībā pieļautu korupciju. Veids, kādā tika veikta kratīšana šo cilvēku mājokļos un konfiscēta viņu manta, kā arī pastāvīgi, kļiedzoši aizturēto personu tiesību pārkāpumi ir pilnīgi pretrunā Eiropas cilvēktiesību normām.

Piemēram, liels skaits maskās tērptu desantnieku veica nejauši izvēlētu mājokļu pārmeklēšanu iebiedēšanas nolūkā bez pilnvarotas uzticības personas klātbūtnes vai citām garantijām. Tika konfiscēti datori, pilnībā neņemot vērā tiesiskās pamatnostādnes un profesionāli neregistrējot saglabātos datus, tādējādi ļaujot varas iestādēm viltot pierādījumus un izrēķināties ar politiskajiem oponentiem. Mēs ceram uz Eiropas Savienības noteiktu iejaukšanos.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Pamattiesību hartas 41. pantā noteikts, ka „ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”. Šodien, iepazīstoties ar ziņojumu par Eiropas ombuda darbību 2008. gadā, mums diemžēl nākas atzīt, ka sūdzībās minētā visizplatītākā sliktas pārvaldes izpausme ES iestādēs ir pārredzamības trūkums (36 % izmeklēšanu).

Tas mani patiešām satrauc, jo, lai gan Eiropas Parlaments 2001. gadā pieņēma rezolūciju, ar ko apstiprina Ombuda labas administratīvās prakses kodeksu, citas Eiropas Savienības iestādes nav pilnībā ievērojušas Parlamenta prasības.

Es pilnībā atbalstu referentes ierosinājumus par jēdziena „slikta pārvalde” plašāku interpretēšanu, lai papildus nelikumīgām pārvaldības darbībām un normu un principu pārkāpumiem tajā ietvertu gadījumus, kad pārvaldes iestādes ir pieļāvušas nolaidību, rīkojušās neparedzami vai pārkāpušas labas pārvaldības principus. Es arī personīgi aicinu ES iestādes un nākamo ombudu palielināt ES novērtējuma procesu un pārvaldes struktūru paredzamību, izstrādājot efektīvi izmantojamu kodeksu, lai samazinātu sliktas pārvaldes gadījumu skaitu Eiropas Savienībā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties referentei *Paliadeli* kundzei par ļoti visaptverošo un skaidro ziņojumu. Gribu pateikties arī ombudam un viņa dienestam par nenogurstošajiem centieniem mazināt nepareizu pārvaldību un paaugstināt pārvaldības standartus Eiropas Savienībā. Eiropas ombudam ir būtiska nozīme, jo viņš iejaucas saskaņā ar principu, ka lēmumu pieņemšana ir „cik vien iespējams, atklāta un, cik iespējams, tuvināta pilsoņiem”. Ar gandarījumu lasīju ziņojumu, kurā redzams, ka ombuds turpina aktīvi un līdzsvaroti izmantot savas pilnvaras, izskatot sūdzības un uzturot konstruktīvas attiecības ar Eiropas iestādēm. Tomēr es ar bažām raugos uz to, ka salīdzinājumā ar 2007. gadu lūgumrakstu skaits ir pieaudzis. Par laimi šis pieaugums ir tikai 6 %, bet tam ir jābūt kā brīdinājumam mūsu iestādēm. Pārvaldei šis fakts ir jāņem vērā un turpmāk jāizvairās no kļūdām un nepareizas rīcības, ievērojot šajā ziņojumā sniegtos ieteikumus. Es atbalstu referentes aicinājumu Eiropas Savienības iestādēm attiecībā uz darbības saskaņošanu ar labas administratīvās prakses kodeksu. Ir pagājuši astoņi gadi kopš Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par kodeksa apstiprināšanu. Tas ir ļoti ilgs laiks. Kodeksa noteikumu pieņemšana palīdzēs mums panākt plašāku sadarbību un sinerģiju, lai efektīvāk reaģētu uz mūsu iedzīvotāju vajadzībām.

6. Pagaidu procedurālās pamatnostādnes budžeta jautājumos, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Lamassoure* kunga ziņojums (A7-0045/2009) Budžeta komitejas vārdā par pagaidu procedurālām pamatnostādnēm budžeta jautājumos, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu izmantot iespēju, lai pateiktos priekšsēdētājam *J. M. Barroso* un komisāram *A. Šemeta* par viņu lēmumu tuvāko 6 mēnešu laikā nepublicēt Komisijas priekšlikumus par turpmāko budžeta politiku un finanšu plāna atjaunināšanu.

Protams, Eiropas Padome un Parlaments vienojās, ka minētā atjaunināšana notiks 2008.–2009. gadā, tikai jāņem vērā, ka tas bija pirms četriem gadiem, un tā ir vesela mūžība. Šajā laikā ir daudz kas mainījies: pieņemts Lisabonas līgums, noticis pirmais Īrijas referendums, piedzīvota finanšu krīze, kavēta jaunā līguma stāšanās spēkā utt.

Tādēļ būtu prātīgāk, ja politisko programmu un tās finanšu skaidrojumu pāris mēnešu laikā sagatavotu jaunā Komisija.

No otras puses, tā kā Lisabonas līgumam jāstājas spēkā 1. decembrī, mēs nedrīkstam kavēties, pieņemot pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai budžeta jomā vienu līgumu aizvietotu ar otru.

Zviedrijas prezidentūra ir ierosinājusi, ka Samierināšanas komitejā 18. novembrī visām trim iestādēm būs iespēja panākt politisku vienošanos šajā jautājumā. Tāpēc tagad ir svarīgi, lai Parlaments dotu sarunu pilnvaras savai delegācijai Samierināšanas komitejā.

Mums pēc iespējas ātrāk ir jāatrisina četri jautājumi; tiem nevajadzētu radīt nopietnus politiskus sarežģījumus.

Pirmkārt, pārejas procedūra — lai atceltu atšķirības starp obligātajiem un neobligātajiem izdevumiem, ir jāpieņem vienota procedūra, izvirzot vienlīdzīgus nosacījumus abām budžeta lēmēj institūcijām un nepieļaujot kompromisus attiecībā uz Eiropas Komisijas veiktās budžeta pārvaldības elastīgumu.

Otrkārt, budžeta papildinājums — pirmais budžeta papildinājums būs vajadzīgs 2010. gada sākumā, lai piešķirtu finanšu resursus attiecīgajām iestādēm, lai izmantotu Lisabonas līgumā paredzētās jaunās pilnvaras. Tādējādi mums ir vajadzīga vienkāršota kārtība, kuras pamatā būtu jaunā procedūra, kas paredzēta līgumā attiecībā uz galveno budžetu.

Treškārt, triju iestāžu sagatavošanās sanāksmju grafiks vai, citiem vārdiem, pragmatiskais grafiks — šajā ziņā mums nav jārikojas citādi nekā līdz šim.

Ceturtkārt un visbeidzot, procedūra provizoriskās divpadsmitdaļu sistēmas izmantošanai gadījumā, kurš ir maz ticams, ja mums neizdosies vienoties par 2010. gada budžetu, — šajā ziņā mēs domājam, ka Lisabonas līguma noteikumi ir pietiekami precīzi, lai mums nebūtu vajadzīgs papildinājums.

Budžeta komiteja ir pieņēmusi šos priekšlikumus ar lielu balsu vairākumu. Es lūdzu Parlamentu rīkoties tāpat, lai mēs varētu noteiktajā termiņā pabeigt sarunas ar Padomi un Komisiju.

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties *Lamassoure* kungam par ziņojumu.

Lisabonas līguma stāšanās spēkā mainīs noteikumus budžeta jomā, un Eiropas Parlaments un Padome kļūs par vienlīdzīgiem koplēmējiem attiecībā uz visiem izdevumiem. Tas ietvers jaunu tiesisko regulējumu, un tas nozīmē, ka būs vajadzīgs rūpīgs izvērtējums iestāžu starpā.

Tā kā mūsu kopīgais pienākums ir nodrošināt budžeta procedūru un operāciju nepārtrauktu un nevainojamu norisi, es atbalstu referenta viedokli, ka mums ir steidzami jāvienojas par pagaidu pamatnostādņēm. Šie pagaidu noteikumi ir samērā formāli un būs spēkā tikai līdz brīdim, kad stāsies spēkā jaunais tiesiskais regulējums.

Referents ir izraudzījies pareizos jautājumus, kurus apspriest savā ziņojumā. Mums būs vajadzīgi jauni noteikumi attiecībā uz pārejas procesu un jauni noteikumi par budžeta grozījumiem. Mums būs vajadzīgs grafiks, kas ļautu atbilstīgi iesaistīt visus dalībniekus. Mums būs arī jāvienojas par skaidriem sadarbības principiem un vajadzības gadījumā jāizstrādā atsevišķi noteikumi attiecībā uz provizoriskajām divpadsmitdaļām.

Es varu apstiprināt, ka esmu gatavs sagatavot vajadzīgos priekšlikumus, lai panāktu līdzsvarotu vienošanos. Es ierosinu apspriest šos jautājumus dialogā šopēcpusdien. Ceru, ka trīs iestādes spēs vienoties saskaņošanas sanāksmes laikā, kas notiks novembrī.

Salvador Garriga Polledo, PPE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Lisabonas līgums nesīs daudz pārmaiņu, tomēr tikai dažas no tām būs tik lielas kā šīs, kas attiecas uz budžeta procedūru.

Visi galvenie referenti budžeta jautājumos zina, kā darbojas pašreizējā divu kārtu sarunu stratēģija; skaidrs, ka pāreja uz vienu kārtu prasīs papildu centienus, lai dažādas iestādes spētu sadarboties un vienoties savā starpā.

Jaunā situācija jau ir ietekmējusi pašreizējās sarunas par budžeta procedūru un tās saskaņošanu nākamnedēļ, jo mēs zinām, ka šī ir pēdējā reize, kad tās notiek līdz šim ierastajā veidā. Es vēlos apsveikt Budžeta komiteju par ātri un elastīgi sagatavotajiem pārejas noteikumiem.

Daži turpmākie mēneši būs izšķiroši budžeta politikā: steidzamas pārejas procedūras; steidzami budžeta grozījumi, kas turpmākajos mēnešos būs jāveic, izmantojot jauno procedūru; cita starpā būs jāapspiež budžeta bilance, ar kuru tiek izdarīti grozījumi budžetā, izmantojot jauno procedūru, kas prasīs ļoti atbildīgu pieeju no visu iestāžu puses.

Saistībā ar minētajiem pagaidu noteikumiem mūsu grupa uzskata, ka mums visiem ir jāpieliek papildu pūles, un nākamajam Padomes priekšsēdētājam turpmāk būs ļoti liela nozīme, it īpaši, uzturot spēkā pašreizējo neformālo vienošanos. Iespējams, ka Komisija centīsies rīkoties savā labā tādos ļoti steidzamos budžeta jautājumos kā Eiropas Ārējās darbības dienests, tomēr visas trīs iestādes būs līdzvērtīgas, un arī Parlamentam būs lielāka atbildības sajūta.

Göran Färm, S&D grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Lisabonas līgums nesīs pārmaiņas ne tikai budžeta jomā. Kā jau daudzi norādīja, vissvarīgākās pārmaiņas ietver to, ka vairs netiks nodalīti obligātie un neobligātie izdevumi. Tādējādi Eiropas Parlamentam būs koplēmuma pilnvaras attiecībā uz visu budžetu, un mums būs jauna, vienkāršota budžeta procedūra. Līgums ir sagatavots un pieņemts, bet tas nenozīmē, ka mēs jau varam piemērot jaunās procedūras.

Pirmkārt, mēs pilnībā piekrītam, ka šā gada budžeta procesi ir jāīsteno saskaņā ar līdzšinējiem noteikumiem, jo izmaiņu ieviešana budžeta procesa vidū radītu haosu. Otrkārt, pirms mēs varēsim pilnībā piemērot jauno līgumu, mums ir jānoslēdz jauns iestāžu nolīgums. Jaunais tiesību akts ietver Finanšu regulas atjaunināšanu, jaunu atkārtoti apspriestu ilgtermiņa budžetu un daudzgadu finanšu programmas izstrādāšanu.

Tam būs vajadzīgs laiks. Lai varētu sākt darbu pie jaunā budžeta 2010. gadam, mums būs vajadzīgi daudzi pagaidu noteikumi. Es gribētu izmantot izdevību, lai pateiktos Budžeta komitejas priekšsēdētājam A. Lamassoure, kurš ļoti ātri ierosināja ziņojumu un sagatavoja to rekordīsā laikā, cieši sadarbojoties ar dažādām komitejas grupām. Liels paldies jums!

Ziņojumā mēs iekļāvam arī vairākus atzinumus par jauniem ilgstošiem risinājumiem. Mēs, sociāldemokrāti, īpaši izvirzījām dažus atzinumus. Vissvarīgākais no tiem ir — nodrošināt, lai Parlamenta jaunās pilnvaras ir piemērojamas arī pārejas periodā, lai iesniedzamie priekšlikumi vainagotos ar jauna iestāžu nolīguma noslēgšanu un lai pārskatītā Finanšu regula tiktu aplūkota kā vienots kopums, un mēs panāktu funkcionālu veselumu, izvairoties no pārklāšanās un interpretācijas problēmām.

Es ceru, ka šodienas dialoga laikā mēs spēsim vienoties par šiem pirmajiem elementiem. Noslēgumā es gribētu piebilst, ka izmaiņas budžeta procedūrā ir labs piemērs, kā vienkāršot un mazināt birokrātiskās procedūras, kas ir ļoti svarīgi visai Eiropas Savienībai.

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vispirms gribētu pateikt, ka esmu ļoti gandarīta par to, ka mums beidzot ir Lisabonas līgums, kurš nepārprotami paredz Parlamentam lielākas pilnvaras budžeta jautājumā un maina ES gada budžeta pieņemšanas kārtību. Mēs esam pārejas posmā, kurā 2010. gada budžets tiek pieņemts saskaņā ar iepriekšējo līgumu, bet budžeta izpilde tiks uzraudzīta saskaņā ar jauno līgumu. Tomēr mēs to risinām praksē, sākot ar Lamassoure kunga ziņojumu, un es pateicos viņam par to, ka viņš nekavējoties uzsācis šo iniciatīvu. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa pilnībā atbalsta šo ziņojumu, kurā norādīts, kā jāveic budžeta grozījumi un pārvietojumi, kā arī citas jau pieminētās darbības.

Grupa „Brīvības un demokrātijas Eiropa” ir iesniegusi vairākus grozījumus, ierosinot atcelt budžeta grozīšanu un pārvietojumus. Varu jums teikt, ka ALDE grupa balsos pret EFD grupas priekšlikumiem. Mēs esam vienisprātis ar Lamassoure kungu, ka budžeta grozījumu skaits ir jāsamazina. Tomēr gada laikā var notikt neparedzēti gadījumi, tāpēc mums ir vajadzīgs šāds instruments. Turklāt šāds instruments ir arī dalībvalstu parlamentu rīcībā. Gada laikā ir iespējams veikt izmaiņas. Arvien pieaugošais pieprasījums pēc Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļiem saistībā ar daudzajiem atlaistajiem darbiniekiem, protams, prasīs daudzus budžeta grozījumus. Mēs arī nedrīkstam aizmirst iespēju izmantot pārskaitījumus starp kontiem. Pastāv ļoti strikti noteikumi attiecībā uz to, kādu summu Komisija var pārskaitīt un kā veicama šī procedūra — to nevar darīt tā, kā Komisijai ienāk prātā. Vispirms tai ir jāvienojas ar Parlamentu un Padomi.

Ziņojumā norādīts, ka ir jāveic grozījumi arī Finanšu regulā un iestāžu nolīgumā, un es ļoti ceru, ka mēs drīzumā saņemsim Komisijas priekšlikumu.

Helga Trüpel, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es gribētu paziņot, ka mēs noteikti atbalstām Budžeta komitejas priekšsēdētāja Alain Lamassoure mandātu. Mēs esam droši, ka viņš vadīs sarunas šajā pārejas periodā, kurā mēs patlaban jutamies ļoti labi un pārliecināti. Mēs zinām, ka pārejas posmā no Nicas līguma piemērošanas uz Lisabonas līgumu, kuru mēs visi gaidām un kurš ir vajadzīgs, lai padarītu Eiropu demokrātiskāku un pārredzamāku, mums ir vajadzīgi stingri noteikumi.

Budžeta komiteja kopā ar Padomi un pārējiem ir atbildīga par Eiropas budžeta veidošanu, un mēs skaidri paziņojam Padomei, ka aizsargāsim un stiprināsim savas parlamentārās tiesības. Mēs neļausim šo tiesību vājināšanu — un mūs atbalstīs Lamassoure kungs, kurš vadīs sarunas —, jo esam pilnīgi pārliecināti, ka varas līdzsvars nedrīkst pārsvērties Padomes virzienā.

Es gribētu atgādināt, ka saistībā ar jaunajiem budžetiem turpmākajos gados ir ļoti svarīgi, lai Eiropas budžets tiktu veidots kopīgi ar dalībvalstīm un Eiropas Parlamentu īstenā Eiropas sadarbības garā. Tikai tad mēs varam sagatavot Eiropas Savienību turpmākajam. Es gribētu atgādināt arī to, ka finanšu regulējumam un īpaši līdzekļu sadalījumam dalībvalstu starpā ir jābūt nodrošinātam pret ļaunprātīgu izmantošanu. Nav pieļaujami nekādi skandāli vai krāpniecība, un finanšu regulējums ir jāpadara vienkāršāks un pārredzamāks tā, lai mūsu Eiropas programmas neradītu neērtības, bet būtu patiesi pieejamas iedzīvotājiem. Šādā izpratnē mums ir jāveido Eiropas budžeta politika turpmākajiem gadiem.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Pēc ziņojuma, kuru 2008. gada aprīlī sagatavoja cienījamā deputāte Guy-Quint kundze, jaunajam tiesiskajam regulējumam attiecībā uz budžeta jautājumiem jau vajadzētu būt sagatavotam apstiprināšanai. Visas iestādes ir vienisprātis, ka šajā jautājumā ir jāizvairās no tiesiska vakuuma radīšanas. Tādēļ mums nebūtu vajadzīgas pagaidu pamatnostādnes budžeta jautājumos.

Godājamā deputāta *Lamassoure* kunga ziņojumā galvenā uzmanība ir pievērsta budžeta grozījumu un pārvietojumu apstiprināšanai. Abos gadījumos tas ir riskanti un neatbilstīgi un liecina par profesionālisma trūkumu attiecībā uz budžeta veidošanu un plānošanas procesu, un pārejas posmā tas var būt vēl riskantāk.

Šobrīd budžeta grozījumu skaits ir pārmērīgi liels un pat neatbilst Finanšu regulas 37. panta noteikumiem.

Pārvietojumu skaits arī ir pārmērīgi liels, un tā nebūtu, ja budžeta plānošana būtu veikta ar lielāku izpratni par dažādu nozaru vajadzībām dažādās dalībvalstīs.

Kā Budžeta komitejas locekle es esmu nobažījies, redzot, ka gandrīz visa komiteja, izņemot mani, atbalsta visus šos pārvietojumu pieprasījumus.

Tāpēc pārejas posmā nedrīkst apstiprināt budžeta grozījumus vai pārvietojumus, un mums ir jādara viss iespējamais, lai pieņemtu tiesisko regulējumu, tādējādi izvairoties no turpmāka kaitējuma nodokļu maksātāju interesēm.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Nīderlandes Brīvības partija (PVV) pirmo reizi piedalās Eiropas Parlamenta plenārsēdē, un mēs esam nepatīkami pārsteigti par Parlamenta deputātu savtīgo attieksmi. Šajā ziņā Parlaments līdzinās „antiparlamentam”. Šķiet, ka galvenais mērķis ir izvilkt pēc iespējas vairāk naudas no smagi strādājošo Eiropas un it īpaši Nīderlandes iedzīvotāju maciņiem.

Miljardiem eiro tiek tērēti tādiem kreisi noskaņoto jājamzirdziņiem kā klimata pārmaiņas un atbalsts attīstībai, lai gan tajā pašā laikā Nīderlandes iedzīvotāji nevar saņemt aprūpes iestāžu palīdzību, vecuma robeža, lai pretendētu uz vecuma pensiju, ir paaugstināta līdz 67 gadiem un tiek samazināta policijas jauda. Priekšsēdētāja kungs, Parlamentam būtu jāstrādā iedzīvotāju labā, bet tā vietā tas īsteno savas un savu elitāro draugu politiski korektās, izšķērdīgās shēmas.

Diemžēl Īrija apstiprināja šo nīstamo Lisabonas līgumu, toties viņiem vismaz bija izvēles iespējas. PVV uzskata pa apkaunojošu, ka šāds atbaidošs līgums tika iebarots Nīderlandes iedzīvotājiem. Tomēr par nelaimi tā ir realitāte, un arī mums diemžēl nāksies ar to sadzīvot.

PVV konstruktīvi sadarbojas Parlamentā. Tomēr mēs nevaram pieņemt šo ziņojumu. Nīderlande ir lielākā faktiskā maksātāja, rēķinot uz vienu iedzīvotāju, un mēs visdrīzākajā laikā vēlamies redzēt šīs pārmaiņas. Es lūdzu referentu iekļaut ziņojumā paziņojumu, lai Eiropas Parlaments aicina Padomi pēc iespējas ātrāk pārtraukt ieilgušo stāvokli, kad Nīderlande ir lielākā faktiskā maksātāja, rēķinot uz vienu iedzīvotāju.

Ja tas būs iekļauts ziņojumā, tad šodienas balsojumā ziņojums saņems papildu četras balsis. Manuprāt, referentam tā ir lieliska iespēja. Es gribētu piebilst, ka mēs atbalstīsim visus grozījumus, ko iesniedza grupa „Brīvības un demokrātijas Eiropa”.

László Surján (PPE). – (HU) Dāmas un kungi! Pēc Otrā pasaules kara Ungārijas galvaspilsētā Budapeštā tika uzbūvētas pagaidu patversmes, kas kalpoja kā hospitāļi no kara pārnākušo karagūstekņu ārstēšanai. Šīs pagaidu patversmes darbojas vēl šodien.

Mēs vēlamies ieviest pagaidu procedurālo regulējumu, lai nodrošinātu budžeta procesu. Es uzskatu, ka referents un komitejas priekšsēdētājs *A. Lamassoure* savā ziņojumā ir minējis un vēlas redzēt īstenotus principus, kuri pastāvēs tikpat ilgi, kā manis pieminētās pagaidu patversmes, kuras darbojas jau deviņdesmit gadus. Ir ļoti svarīgi, ka mēs esam samaksājuši augstu cenu par Lisabonas līgumu. Mēs esam atteikušies no konkrētiem principiem, un vienas valsts, Čehijas Republikas, iedzīvotāji gūs mazāku labumu no cilvēktiesībām nekā vairums eiropiešu. Mūsu pamatuzdevums ir vienmērīgi, saskaņoti un efektīvi īstenot šo līgumu, par kuru esam tik dārgi maksājuši. Es uzskatu, ka priekšlikumi, kuru īstenošanai referents lūdz atļauju, ir vairāk nekā pietiekami šā mērķa īstenošanai. Tāpēc mana grupa vēlētos, lai Parlamenta deputātu vairākums tos apstiprinātu bez izmaiņām.

Noslēgumā atkal pievērsīšos pagaidu risinājumu tēmai — pirms vairākiem gadu desmitiem tika publicēta ziņa, ka dzīvokļi, kurus paredzēts iegūt pastāvīgā īpašumā, ir celti Ungārijā uz laiku norīkotajiem Padomju Savienības virsniekiem. Tas nozīmē, ka tas, kas mūsu uztverē ir pastāvīgs, ar laiku noveco. Es ceru, ka tad, kad pašreizējais regulējums zaudēs spēku, tas tiks aizvietots ar vēl labāku regulējumu. Ar šādu cerību es aicinu ikvienu atbalstīt šo priekšlikumu.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Kā jau tika minēts iepriekš, Lisabonas līgums beidzot stāties spēkā un tā ietekmi mēs izjutīsim tūlīt pēc līguma parakstīšanas; piemēram, atsevišķas Budžeta komitejas darbības jomas, jau sākot no janvāra, reglamentēs jaunie noteikumi. Tāpēc mēs visās trīs iestādēs

jau strādājam, lai ieviestu pagaidu noteikumus mūsu darba reglamentēšanai, kamēr tiek apspriests un pieņemts jaunais līgumā noteiktais regulējums.

Mēs pilnībā atbalstām *Lamassoure* kunga ziņojumu. Mēs neuzskatām, ka šā ziņojuma secinājumiem būtu kas papildināms. Es tikai ceru, ka sarunās triju iestāžu starpā valdīs vienprātība un neviens necentīsies pārsvērt svaru kausus savā pusē.

Ar jūsu atļauju es vēlētos izteikt pāris piezīmes, jo man radies priekšstats, ka dažkārt Budžeta komitejā valda zināms optimisms un ka šā optimisma dēļ mums jāpieņem apsvērums, kurš apstiprina, ka Lisabonas līgumā ir ievērojami vienkāršota budžeta procedūra.

Parlamentā esmu jaunpienācēja, un, protams, man nav pieredzes Eiropas budžeta jautājumā, bet, atklāti runājot, tas, ko esmu uzzinājusi par jaunajiem budžeta noteikumiem, manī nerada šādu optimismu. Procedūra ir ļoti sarežģīta un, ņemot vērā nolīguma pašreizējo statusu vai, visticamāk, to, ka starp Parlamentu Padomi nav nolīguma, tas būs ļoti sarežģīti. Tomēr mēs to uzzināsim tiklīdz dažas budžeta procedūras būs veiktas saskaņā ar jaunajiem noteikumiem.

Tas, ko mēs zinām jau tagad, ir Padomes noskaņojums, un šajā ziņā es neesmu pārāk optimistiska, jo es redzu, ka Padome cenšas iegūt pēc iespējas vairāk varas, lai spētu bloķēt jebkuru lēmumu, kas ir pretrunā tās tradicionālajai nostātai. Tas nozīmē, ka tā vēlas iespēju kavēt visus lēmumus, kuros paredzēts iztērēt par vienu eiro vairāk nekā plānots, neatkarīgi ne no kā. Ja tas tiešām tā ir, un Padome vēlas saglabāt pilnīgu kontroli, es domāju, ka tā ir liela kļūda, jo Padomei ir vajadzīgs spēcīgs Parlaments, ar kuru sadarboties.

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu labi argumentētos priekšlikumus, ko ierosināja mana kolēģe *Andreasen* kundze. Šajā ziņojumā jūs atzinīgi vērtējat Lisabonas līgumu. Jums ir tādas tiesības, tomēr es gribētu vēlreiz atkārtot, ka man ir skumji, redzot, kā tiek sagrauta mūsu suverenitāte. Jūs uzvarējat, bet mēs nekur nepazudīsim un paliksim uz jūsu sirdsapziņas, jo veids, kādā tika virzīts Lisabonas līgums, bija nepareizs. Suverenitātes jautājums pastāvēs mūžam. Šajā ziņojumā minēts, ka būs jāveic vairāki grozījumi tiesību aktos, lai tā dēvētā finanšu konstitūcija varētu stāties spēkā. Jūs to pieņēmat. Tātad tā ir konstitūcija gan no finanšu, gan no politikas, gan no juridiskā aspekta. Mums bija taisnība, un mēs turpināsim cīnīties par suverenitāti.

(Aplausi)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nav šaubu, ka ar Lisabonas līgumu tiek ieviestas ievērojamas pārmaiņas attiecībā uz budžetu un tā pieņemšanas procedūrām. Es minēšu tikai atšķirību likvidēšanu starp obligātajiem un neobligātajiem izdevumiem, kas nostiprinās Parlamenta pozīcijas, un daudzgadu finanšu shēmas atzīšanu par juridiski saistošu tiesību aktu. Vienlīdz svarīgi ir vienkāršot budžeta procedūru.

Domājot par šīm pārmaiņām, mēs tomēr nedrīkstam aizmirst par to efektīvu īstenošanu, lai mēs varētu nodrošināt iespējami vienkāršāku pāreju uz jaunajiem principiem. Tas ir īpaši svarīgi no ES budžeta finansējuma saņēmēju viedokļa.

Tagad mūsu uzdevums būs noteikt jomas, kurās ir vislielākā vajadzība pēc šīm pagaidu pamatnostādņēm. Tāpēc es gribētu izteikt savu atbalstu ziņojumam un centieniem apstiprināt līdzekļus budžeta jomas sakārtošanai saskaņā ar jauno līgumu.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gan personīgi, gan kā referents daudzgadu finanšu plānošanas jautājumā ļoti atzinīgi vērtēju mūsu komitejas priekšsēdētāja *A. Lamassoure* ziņojumu, jo tas veido vajadzīgo saikni, tostarp arī juridiskās noteiktības ziņā, kura mums vajadzīga, līdz būsīm vienojušies par iestāžu nolīguma pieņemšanu un turpmākajām formālajām procedūrām, kuras jānoskaidro saskaņā ar līguma noteikumiem. Es vēlos runāt par to, ka šis lēmums arī nozīmē, ka mums paliek vienota politiska pakete turpmākajām sarunām, sākot no jautājuma par iestāžu nolīguma pieņemšanu līdz jautājumam par savstarpēju sadarbību ar gaidāmo Ārējās darbības dienestu, piemēram, tikai budžeta jomā.

Ņemot vērā pašreizējo nolīgumu, es arī uzskatu par pareizu, ka pašreizējā iestāžu nolīguma darbības atbilstīgais novērtējums — gan tehniskajā, gan budžeta politikas aspektā — ir pienācīgi jāiekļauj kopējās paketes veidošanas procesā, lai īstenotu Lisabonas līgumu. Turklāt tas nav tikai formālu detaļu un procedūru jautājums, bet arī budžeta elastīguma un rezervju pārbaudes jautājums, ja mūsu patiesie nolūki ir īstenot Lisabonas līgumu budžeta politikas jomā.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties *Lamassoure* kungam par viņa sagatavoto ziņojumu. Manuprāt, šis dokuments ir vajadzīgs, un tas bija sagatavots pietiekami ātri. Mēs zinām, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā šā gada decembrī, un šis ziņojums mums noteikti ir vajadzīgs. Es gribētu komentēt šodien dzirdēto par Lisabonas līguma spēkā esamību. Lisabonas līgums ir stājies spēkā, un par to vairs nav vērts diskutēt. Es gribētu arī izteikties par vienu *László Surján* kunga komentāru. Es gribētu Čehijas Republikas vārdā apsūtīt *Surján* kungam, ka Čehijas sociāldemokrāti darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka prezidenta *V.Klaus* pieprasītie izņēmumi tiek atsaukti Čehijas Republikas vārdā, jo mēs šādu rīcību uzskatām par nekrietnu.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa arī ar prieku atbalsta pagaidu procedurālās vadlīnijas budžeta jautājumos, bet ar vienu nozīmīgu papildinājumu, ka arī mēs nevēlamies, lai pagaidu procedurālās nostādnes budžeta jautājumos kļūtu par ilgstoši pastāvošām nostādnēm. No otras puses, mēs uzskatām, ka starp divām atšķirīgām sistēmām ir vajadzīgs pārejas posms, tāpēc ir svarīgi, lai tiktu izstrādātās pagaidu procedurālās vadlīnijas. Tas nenozīmē, ka šajā procesā jāpatur nevajadzīgas pārdales iespējas. Patiesībā mums turpmāk ir jāizvairās no situācijām, kad pārdales tiek veiktas katru nedēļu un katru mēnesi. Tāpēc pastāvīgajās pamatnostādnēs jānosaka, ka šādu pārdaļu nevar veikt biežāk nekā divas reizes gadā, lai mēs varētu saglabāt budžeta vienotību, stabilitāti un pārredzamību.

Priekšsēdētājs. – *Lamassoure* kungs, iespējams, ka tas ar jums notiek pirmo reizi, bet priekšsēdētājs jūsu uzstāšanās laikam atvēl 15 minūtes, kuras jūs varat izmantot, lai noslēgtu šīs debātes.

Jūs varat teikt visu, ko vēlaties, vai arī ievērot darba kārtībā noteiktās divas minūtes, lai izteiktu nobeiguma piezīmes.

Alain Lamassoure, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es negrāsoju ļaunprātīgi izmantot jūsu piešķirto izņēmuma gadījumu.

Es vēlos pateikties visiem grupu pārstāvjiem, kuri uzstājās, lai atbalstītu ziņojumā ietvertos galvenos priekšlikumus, un pārliecināt visas grupas, ka mēs kopīgi ar Eiropas Komisiju un Padomi tādā pašā komandas garā turpināsim darbu, līdz sekmīgi noslēgsim šīs sarunas. Es uzskatu, ka šīs debātes apliecināja, ka vairums deputātu atbalsta šos principus. *Andreasen* kundze, kura vairs nav sēžu zālē, iesniedza vairākus grozījumus, kurus mēs nevaram izskatīt, jo mums trūkst laika.

Es norādīšu, ka, sākot no 1. decembra, Savienībā darbu sāks jaunas institūcijas: Eiropadomes priekšsēdētājs, Augstais pārstāvis, kuram būs jaunas pilnvaras, un Eiropas Ārējās darbības dienests. Tāpēc mums būs jāpieņem daži ļoti steidzami budžeta lēmumi, ja mēs vēlamies, lai jaunais līgums stātos spēkā noteiktajā termiņā.

Diemžēl mēs jau esam zaudējuši pārāk daudz laika, panākot vienošanos ar visām 27 dalībvalstīm un ratificējot līgumu 27 parlamentos vai 27 valstīs, lai Lisabonas līgums stātos spēkā līdz šā gada nogalei. Tagad mūsu pienākums ir nodrošināt, lai pagaidu noteikumi tiktu sagatavoti un piemēroti pēc iespējas ātrāk.

Man jāpiekrīt *Gardiazábal Rubial* kundzei, ka galīgais nolīgums, iespējams, nebūs tik vienkāršs, kā mums gribētos, bet mēs katrā ziņā centīsimies panākt, lai tas apmierinātu visas iestādes un nodrošinātu Eiropas Savienībai ļoti vajadzīgo efektivitāti, pārredzamību un demokrātisko raksturu.

Priekšsēdētājs. – Ar to debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Georgios Stavrakakis (S&D), rakstiski. – (EL) Vispirms es vēlētos apsveikt referentu par viņa lielisko darbu, kuru izdevās paveikt ļoti īsā laikā. Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir ļoti nozīmīgs solis virzībā uz Eiropas Savienības apvienošanu, tās iestāžu spēcināšanu un Eiropas identitātes nostiprināšanu. Vienlaikus ar Lisabonas līgumu tiek ieviestas nozīmīgas pārmaiņas Kopienas budžeta apstiprināšanas procedūrā. Ņemot vērā budžeta procedūras īpatnības, mums ir jānodrošina, lai nākamajās sanāksmēs ar Padomi tiktu apstiprinātas pagaidu pamatnostādnes, pirms tiek apstiprināts jaunajam līgumam paredzētais juridiskais dokuments. Minētajiem pagaidu noteikumiem ir jānodrošina vienāda attieksme pret visām iestādēm, it īpaši pret Parlamentu, atbilstīgi jaunajām pilnvarām, kuras tas iegūs saskaņā ar jauno līgumu. Tomēr papildus pagaidu noteikumu apstiprināšanas nodrošināšanai par prioritāti jāizvirza tāda regulējuma steidzams priekšlikums un tūlītējs apstiprinājums, kurā ietverta gan daudzgadu finanšu shēma, gan Finanšu regula. Eiropas Komisijas priekšlikumu saistībā ar abiem šiem dokumentiem ir jāiesniedz kā kopēja pakete, kura jāapspriež kopīgi ar Padomi.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.45 un atsāka plkst. 11.00)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

7. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka uz saviem galdiem jūs atradīsit mapi ar informāciju par LUX balvu — tā ir balva, ko jūs piešķirsiet filmu nozarē.

Vēlos atgādināt, ka jums ir iespēja balsot. Jums jābalso, lai izvēlētos vienu no trim konkurējošām filmām. Mapē atradīsit izrādīto filmu programmu. Tur būs arī DVD ar filmu, kas balvu ieguva 2007. gadā un kas tulkota 23 ES valodās un 7 citās valodās. Tādējādi Eiropas Savienībā šīs filmas varēs noskatīties ikviens.

Es lūdzu jums divas lietas — pirmkārt, aizejiet noskatīties šīs filmas un, otrkārt, nobalsojiet! Nobalsot ir ļoti vienkārši — informāciju par procedūru atradīsit mapē, jūs varat nobalsot tīmekļa vietnē, turklāt šīs filmas varat noskatīties televīzijas 77. kanālā.

Es aicinu noskatīties šīs filmas. Tie ir lieliski darbi, kuros runāts par Eiropas vērtībām. Jums jāizvēlas viena, divas vai trīs filmas. Spriedums ir jūsu ziņā, bet svarīgi, lai balsojumā Parlaments skaidri paustu savu viedokli un lai tajā piedalītos liels skaits deputātu. Tādēļ es aicinu piedalīties šajā balsojumā. Tā ir lieliska iniciatīva. Tā ir pilsoņu iniciatīva, kuras mērķis ir sekmēt Eiropas vērtības un atbalstīt Eiropas filmu veidotājus.

Jūsu rīcībā vēl ir nedēļa, proti, nākamā nedēļā, kuras laikā var nobalsot. Es ar jums rēķinos.

Esmu pateicīga Kultūras un izglītības komitejas priekšsēdētājai Pack kundzei, kura šajā sakarā sniegusi īpaši lielu atbalstu. Mēs — gan es, gan viņa — aicinām jūs aktīvi piedalīties šajā balsojumā.

Priekšsēdētājs. – Pateicos Durant kundzei, kas mums uz brīvdienām ir iedevusi uzdevumu, kuru mēs noteikti izpildīsim ar īpašu uzmanību un rūpību.

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsojuma rezultāti: sk. protokolu)

8.1. Trešo valstu saraksts, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, un trešo valstu saraksts, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (balsošana)

- Pirms galīgā balsojuma:

Tanja Fajon, referente. – Priekšsēdētāja kungs, kā tika paziņots vakar debatēs, par Eiropas Parlamenta un Padomes politisko kopīgo deklarāciju ir panākta vienošanās, jo abu iestāžu apņemšanos ir atbalstījusi Komisija, lai iespējami ātrāk pabeigtu šo procesu attiecībā uz Bosniju un Albāniju. Es vēlos nolasīt deklarāciju.

„Eiropas Savienība stingri atbalsta mērķi atcelt vīzu režīmu attiecībā uz visām Rietumbalkānu valstīm. Eiropas Parlaments un Padome atzīst, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Melnkalne un Serbija ir izpildījušas visus nosacījumus saistībā ar vīzu liberalizāciju. Tādējādi bija iespējams savlaicīgi pieņemt Regulas (EK) Nr. 539/2001 grozījumus, ļaujot līdz 2009. gada 19. decembrim šīm trim valstīm pievienoties bezvīzu režīmam.

Eiropas Parlaments un Padome pauž cerību, ka drīzumā arī Albānija un Bosnija un Hercegovina panāks atbilstību vīzu liberalizācijas prasībām. Tādēļ Eiropas Parlaments un Padome mudina šīs divas valstis darīt visu iespējamo, lai panāktu atbilstību Komisijas norādēs noteiktajiem kritērijiem.

Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju iesniegt tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, tiklīdz tā būs novērtējusi visu valstu atbilstību norādēs noteiktajiem kritērijiem, lai iespējami ātrāk šo valstu pilsoņiem nodrošinātu vīzu liberalizāciju.

Priekšlikumu par grozījumiem, kas regulā veicami attiecībā uz Albāniju un Bosniju un Hercegovinu, Eiropas Parlaments un Padome izskatīs steidzamā kārtā.”

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Komisija atzinīgi vērtē šo tiesību akta priekšlikumu, ko Parlaments apstiprināja vakardienas plenārsēdē. Šā priekšlikuma pieņemšana reāli ietekmēs attiecīgo valstu pilsoņus.

Kā jau vakar tas tika norādīts, netiks aizmirsts arī jautājums par Bosniju un Hercegovinu un Albāniju. Iespējami drīzāk 2010. gadā, tiklīdz šīs valstis būs panākušas atbilstību norādēs ietvertajiem priekšnosacījumiem, Komisija sagatavos priekšlikumus par atbrīvošanu no vīzu prasībām šajās valstīs.

Šajā ziņā Komisija atbalsta Padomes un Parlamenta kopīgo deklarāciju.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos paust nožēlu par to, ka Zviedrijas prezidentūras pārstāvji šodien nevarēja piedalīties šajā sēdē pienācīgā ministru līmenī, jo viņi netika uzaicināti.

Zviedrijas prezidentūras pārstāvji piedalījās sarunās par kopīgo deklarāciju, kas ir galvenā politisko panākumu atslēga vīzu liberalizācijas jomā. Tādēļ mēs esam parādā prezidentūrai, bet mums pat nav iespējas viņiem pateikties. Es vēlos norādīt, ka Padomes prezidentūra nav pārstāvēta, jo tā nav saņēmusi uzaicinājumu, nevis tāpēc, ka nevēlējās ierasties.

Priekšsēdētājs. – Corazza Bildt kundze, es pilnībā saprotu, ko jūs sakāt. Tomēr vēlos precizēt, ka Padomes pārstāvji var piedalīties visās mūsu sanāksmēs. Tādējādi tiem ir visas tiesības šeit atrasties; tiem nav jāsaņem uzaicinājums.

8.2. Programmas „Progress” gada darba plāns 2010. gadam un darbību saraksts pa politikas nozarēm (balsošana)

8.3. ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme Stokholmā 2009. gada 18. novembrī (balsošana)

- Pirms balsojuma par grozījumu Nr. 9

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos iesniegt grozījumu, kas tika noformulēts pēc apspriešanās ar priekšlikuma autoru. Tekstu nolasīšu angļiski.

„Nosoda brutālo slepkavību, Ingušijā nošaujot populāro cilvēktiesību aktīvistu un opozīcijas pārstāvi Makšaripu Auševu.”. Pēc tam mēs svītrotu tekstu, bet turpinātu šādi: „...jo īpaši aicina Krievijas varas iestādes pieņemt preventīvus pasākumus cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai, piemēram, izmeklēšanas uzsākšanu, tiklīdz prokuroram un tiesu sistēmai ir kļuvuši zināmi fakti par draudiem, ar kuriem saskaras minētās personas;”.

Tas būtu skaidrs signāls, un tādēļ es vēlētos atbalstīt šādu grozījumu, pievienojoties Zaļo grupai, kura ierosināja balsot par to.

(Mutisko grozījumu apstiprināja)

- Pirms balsojuma par E apsvērumu

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā Krievijas paraksta atsauksana no Enerģētikas hartas nolīguma nav uzskatāma par atsevišķu gadījumu, bet metodi, kas tagad izmantota jau vairākas reizes, būtu vērts iekļaut piezīmi, ka pēdējo reizi izmantotā atsauksana „apdraud ticamību šīs valsts parakstam kopumā”.

Runājot par jauniem parakstiem, mums jālūdz mūsu godājamam partnerim turpmāk izturēties nopietnāk šajā jautājumā.

(Mutisko grozījumu neapstiprināja)

- Pirms balsojuma par H apsvērumu

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, H apsvērumā ir kļūda; tā ir redakcionālā kļūda vai izlaidums, jo tekstā minēts nesena konflikts „starp Gruziju un tās separātiskajiem reģioniem”, kas neatbilst patiesajai situācijai. Tur trūkst viens vārds.

Kā norādīts faktu vākšanas misijas ziņojumā, Gruzijā notika karš jeb militārais konflikts starp Gruziju un Krieviju, kurā bija iesaistītas arī dažas Krievijas sabiedroto papildu vienības un Ziemeļkaukāza algotņi. Tāpēc, lai šī rezolūcija neizskatītos naīva vai neobjektīva, mums jāpapildina teksts šādi: „...starp Krieviju un Gruziju un tās separātiskajiem reģioniem”.

Patiesībā neviens taču nedomā, ka Dienvidosetijas armija bombardēja Gori un netālu esošo Tbilisi. Tāpēc prezidents Sarkozy lidoja uz tikšanos ar prezidentu Medvedevu, nevis prezidentu Kokoity.

Izlabosim šo nejaušo pārpratumu ar skaidru prātu!

(Mutisko grozījumu apstiprināja)

8.4. Kopīgi pētniecības pasākumi, lai cīnītos pret neirodeģeneratīvajām slimībām (balsošana)

8.5. Eiropas Ombuda darbība 2008. gadā (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadeli) (balsošana)

8.6. Pagaidu procedurālās pamatnostādnes budžeta jautājumos, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (balsošana)

9. Balsojumu skaidrojumi

- Mutiski balsojumu skaidrojumi:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paskaidrot savu balsojumu par Rietumbalkānu iedzīvotāju tiesībām uz vīzām. Kreisais spārns nelokāmi uzskata, ka ikvienam ir tiesības brīvi pārvietoties un ceļot; tādēļ visiem pilsoņiem jābūt tiesīgiem iecerēt Eiropas Savienībā.

Lai arī es piekrītu, ka Rietumbalkānu valstu pilsoņiem vīzu režīma ierobežojumi jāatceļ, es nobalsoju pret šo rezolūciju, jo tas, kādā veidā šis jautājums aplūkots un kādā veidā tajā pieminēta Kosova, būtībā nozīmē *de facto* apstiprināt, ka tā vienpusēji tiek atzīta par neatkarīgu valsti.

Manuprāt, tādējādi tiek pārkāpta ANO dibināšanas harta un Drošības padomes Rezolūcija Nr. 1244 (1999). Šāda prakse nesekmē konfliktu risināšanu mierīgā ceļā, drošību vai stabilitāti šajā reģionā.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz T. Fajon ziņojumu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) Spānijas delegācijas vārdā es vēlētos norādīt, ka, lai arī nobalsojām par šo ziņojumu, mēs nepiekrītam 2.a apsvērumam, kas pievienots ar 4. grozījumu, kurā apgalvots, ka Komisijai „jāuzsāk dialogs par vīzām ar Kosovu, lai izstrādātu norādes vīzu režīma liberalizācijai un atcelšanai, kas būtu līdzīgas tām norādēm, kuras sagatavoja citām Rietumbalkānu valstīm”.

Mana delegācija uzskata, ka Kosovas un Rietumbalkānu valstīm nevar piemērot vienādus nosacījumus. Es vēlētos norādīt, ka ne Spānijas iestādes, ne kāda cita ES dalībvalsts nav atzinušas Kosovu.

Tā kā par grozījumu, kuru pieminēju, deputāti nobalsoja bloka balsojumā kopā ar daudziem citiem grozījumiem, mums nebija iespēju balsot pret to, tomēr mēs vēlētos informēt, ka nepiekrītam tā saturam.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlējos pateikt, ka mums jāuzsver, ka kopīgā deklarācija ir patiešām liels sasniegums. Ar šo kopīgo deklarāciju mēs sūtām spēcīgu politisko signālu, paužot atbalstu tāda bezvīzu režīma paātrinātai ieviešanai, ko varētu izmantot visi Rietumbalkānu iedzīvotāji. Šo politisko sasniegumu mums izdevies panākt, pateicoties PPE grupas atbildīgajai nostātai, jo tā atjaunoja līdzsvaru šajā procedūrā un noteica īsto virzienu saskaņā ar pareizu juridisko pamatu atbilstīgi līgumiem. Tiesību akta priekšlikuma pielikumā pievienojot politisko paziņojumu, tika pausts maldinošs un nepareizs vēstījums, kas deva veltas cerības cilvēkiem šajā reģionā.

Es tikai vēlos pateikt, ka pusotru gadu es piedzīvoju Sarajevas aplenkumu un apšaudi. Esmu apņēmusies paātrināt vīzu piešķiršanu saviem draugiem un cilvēkiem līdz nākamajai vasarai.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt par C. Paliadeli ziņojumu, jo īpaši tāpēc, ka, manuprāt, Eiropas ombudam ir reāli jāpārstāv Eiropas Savienības pilsoņi. Pagājušā gadā ombuds izdarīja kaut ko tādu, kas bija pilnīgi pretrunā šim mērķim, jo viņš ļāva sevi ietekmēt ekonomikas interešu pārstāvjiem un ļāva sevi izmantot. Viņš uzdeva jautājumu Komisijai, sūdzoties par to, ka vairākas valstis ir pasludinājušas aizliegumu izmantot savvaļas dzīvniekus cirkā. Manuprāt, ombudam par to nebūtu jāsatraucas. Ombudam nav pienākuma aizstāvēt dažus cirkus īpašniekus, kuri joprojām strādā ar savvaļas dzīvniekiem, un nepiekrīt vairākumam, kas, iespējams, atbalsta šo aizliegumu par savvaļas dzīvnieku izmantošanu un priecājas par cirkiem, kuros nav šādu dzīvnieku.

Nedomāju, ka šajā gadījumā ombuda rīcība būtu vērtējama atzinīgi, un tādēļ es nobalsoju pret šo ziņojumu.

10. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Man ir liels prieks sveikt politisko pārstāvju delegāciju un citus apmeklētājus no Kanādas parlamenta un Kanādas pārstāvniecības Eiropas Savienībā, kuri zālē ieņēmuši oficiālo viesu vietas. Delegācijas dalībnieki ir ieradusies Briselē, lai satiktu savus kolēģus Eiropas Parlamentā saistībā ar 32. Eiropas Parlamenta un Kanādas parlamenta sanākumi.

Šonedēļ, pirmdien un otrdien, viņiem bija iespēja tikties ar daudziem EP deputātiem, bet vakar viņi apmeklēja Ipras pilsētu, atzīmējot Pirmā pasaules kara beigu piemiņas dienu. Es novēlu delegācijai patīkamu turpmāko uzturēšanos Eiropas Savienībā.

11. Balsojumu skaidrojumi (turpinājums)

- *Mutisks balsojuma skaidrojums:*

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Eiropas ombuda ziņojumā nav atspoguļota pieredze, ko man kā cilvēktiesību juristei nācies piedzīvot Ungārijā. Tajā nav minēts, ka 2006. gada rudenī policija pēc valdības rīkojuma ievainoja, apcietināja un pakļāva safabricētam kriminālprocesam vairākus simtus miermīlīgu gājēju un piketētāju, kuri bija sapulcējušies, lai pieminētu īpašu notikumu. Eiropas Savienība klusēja. Tā neiebilst arī pret faktu, ka kopš tā laika policija ir regulāri un nelikumīgi pārbaudījusi to piketētāju dokumentus, kuri izgāja demonstrācijās, lai pieprasītu pārmaiņas, filmējusi šos piketētājus, nelikumīgi vajājusi un nereti patvaļīgi apcietinājusi.

Tāpat „pateicoties” Eiropas Savienības neiedomājami pasīvajai nostājai, 16 opozīcijas aktīvisti mēnešiem ilgi tika turēti apcietinājumā aizdomās par teroristiskām darbībām. Viņu „galvenais noziegums” bija kustības izveidošana ar mērķi atklāt valdībā pieļautu korupciju. Veids, kādā tika veikta kratīšana šo cilvēku mājokļos un konfiscēta viņu manta, kā arī pastāvīgi, kliezdoši aizturēto personu tiesību pārkāpumi ir pilnīgi pretrunā Eiropas cilvēktiesību normām.

Piemēram, liels skaits maskās tērptu desantnieku veica nejauši izvēlētu mājokļu pārmeklēšanu iebiedēšanas nolūkā bez pilnvarotas uzticības personas klātbūtnes vai citām garantijām. Tika konfiscēti datori, pilnībā neņemot vērā tiesiskās pamatnostādnes un profesionāli neregistrējot saglabātos datus, tādējādi ļaujot varas iestādēm viltot pierādījumus un izrēķināties ar politiskajiem oponentiem. Mēs ceram uz Eiropas Savienības noteiktu iejaukšanos. Es balsoju pret šo ziņojumu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi:

- **Ziņojums: Tanja Fajon (A7-0042/2009)**

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Integrācija ir lielisks līdzeklis, lai saglabātu mieru, turklāt to var izmantot attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm. Ir svarīgi virzīties uz priekšu, radīt labvēlīgākus nosacījumus, lai vienkāršotu vīzu režīmu. Šīm valstīm ir iespēja izveidot ciešākus sakarus ar kaimiņvalstīm un Eiropas Savienību. Vīzu režīma liberalizācijas pamatā ir reģionālā stratēģija un Eiropas perspektīva, nediskriminējošā veidā iekļaujot visas Rietumbalkānu valstis. Visām attiecīgajām valstīm jāpiemēro tie paši kritēriji, kas tika noteikti vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānos. Joprojām nav atrisināts jautājums par Kosovu un Albāniju. Kad šo valstu pilsoņi varēs izmantot bezvīzu režīma priekšrocības? Piekrītu, ka ir jāizstrādā rīcības plāns,

turklāt iespējami ātrāk jāsāk risināt steidzamas sarunas. Albānijai un Bosnijai jāpanāk Maķedonija, Melnkalne un Serbija. Vīzu prasības jāatceļ nekavējoties, tiklīdz Albānija un Bosnija izpildīs visas vajadzīgās prasības.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Savienības stratēģija attiecībā uz bijušās Dienvidslāvijas reģionu tika noteikta apmēram pirms pieciem gadiem Saloniku darba kārtībā. Tā garantēja Eiropas perspektīva Rietumbalkānu iedzīvotājiem un paredzēja vīzu prasību liberalizāciju. Slovēnijas prezidentūra nolēma sākt sarunas 2008. gadā.

Piecas Rietumbalkānu valstis risina sarunas par šo liberalizāciju, bet, kā norādīts Komisijas ziņojumā, lai arī tās visas panākušas ievērojamu progresu, tikai trīs no tām (Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Melnkalne un Serbija) ir izpildījušas nosacījumus, lai drīzumā ieviestu šo liberalizāciju, savukārt Bosnija un Hercegovina un Albānija pagaidām netiek uzskatītas par gatavām šādam solim. Piekrītu, ka mēs nevaram radīt precedentus, pazeminot prasības saistībā ar noteiktajiem kritērijiem. Mēs būsim gatavi uzņemt Bosniju un Hercegovinu un Albāniju, tiklīdz tās būs gatavas izpildīt paredzētos nosacījumus.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), *rakstiski*. – (DE) Vispār es uzskatu, ka atbrīvojums no vīzas prasības un vīzu režīma vienkāršošana ir atzinīgi vērtējams pasākums, raugoties no tautu līdzāspastāvēšanas un valstu sadarbības uzlabošanas viedokļa. Jo īpaši attiecībā uz Rietumbalkānu reģionu ir svarīgi, lai šādas izredzes būtu visām šā reģiona valstīm. Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka Bosniju un Hercegovinu un Albāniju ir paredzēts iekļaut šajos noteikumos. Tomēr dažiem piešķirtais atbrīvojums no vīzas prasības nedrīkst kaitēt citiem Rietumbalkānu reģiona pilsoņiem. Šāda situācija izveidotos, ja atbrīvojumu no vīzas prasības piemērotu tikai Bosnijas serbiem un Bosnijas horvātiem, savukārt Bosnijas musulmaņiem to nepiemērotu. Es arī aizstāvu vidēji ilga termiņa risinājumus attiecībā uz Kosovu. Šādā veidā es vēlos norādīt, ka Kosova ir neatņemama Serbijas daļa, un tai nav nekāda statusa saskaņā ar starptautiskajām tiesībām. Tomēr tas mūs neatbrīvo no pienākuma apsvērt, kā turpmāk risināms jautājums par šo valsti un tās pilsoņiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Šajā dokumentā — mēs nobalsojam pret to — ierosinātais vīzu režīms ir milzīgs solis atpakaļ šīm bijušās Dienvidslāvijas valstīm. Sociālisma sistēmā uz valstīm, kas tagad ir Eiropas Savienībā, šie pilsoņi varēja ceļot bez vīzas, bet tagad viņiem tāda ir vajadzīga.

Turklāt šajā režīmā ir daudz pretrunu. Lai arī tas paredz atvieglināt vīzu izsniegšanu, tajā joprojām saglabātas vairākas nepamatotas procedūras, turklāt pieprasot pasēs ieviest biometriskos datus, tādējādi nopietni apdraudot tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību, kā arī pārkāpjot šo valstu pilsoņu tiesības.

Tajā pašā laikā ir saglabāti nepieņemamie nolīgumi par rezidentu repatriāciju bez atļaujas. Valstīm jāparaksta šie nolīgumi, lai tās varētu izmantot vīzu atvieglināšanas sistēmu. Papildus imigrantu tiesību pārkāpumiem šādās situācijās uz šīm valstīm tiek izdarīts nepieņemams spiediens, tās šantažējot.

Ziņojumā pieminēts arī dialogs ar Kosovu par tās iekļaušanu šajā procesā. Tādējādi tā nepārprotami tiek atzīta, pārkāpjot starptautiskās tiesības un apstrīdēta Serbijas suverenitāte pār šo teritoriju.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Eiropas politika, kas paredz vīzu sistemātisku liberalizāciju, ir ideoloģisks mēģinājums sagraut Eiropas Savienības ārējās robežas, pirms tam iznīcinot savas iekšējās robežas. Tas rada visas jau labi zināmās sekas — migrācijas plūsmu un pārobežu satiksmes strauju palielināšanos, nemaz nerunājot par ārkārtējām iespējām, kas pieejamas visu pārliecību teroristiem.

Vēlme tādas valstis kā Albāniju un Bosniju „priekšlaicīgi” iekļaut to valstu sarakstā, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no vīzu prasībām, nozīmē aptumsumu. Un vēl nepieņemamāk ir pieprasīt arī Kosovas iekļaušanu šajā sarakstā. Kāpēc gan neiekļaut visas pasaules valstis, lai tikai sekmētu personu brīvu pārvietošanos visā pasaulē, turklāt neskatoties uz elementārākajiem drošības pasākumiem, kas tomēr valdībām jāizmanto savu tautu aizsardzībai?

Vai kādam jāatgādina, kā tika panākta tā sauktā Kosovas neatkarība, ko nodrošināja vienpusējs lēmums? Vai kādam jāatgādina, ka šo neatkarību neatzīst neviena Eiropas Savienības dalībvalsts? Visbeidzot, vai kādam jāatgādina par tragisko likteni, ko piedzīvoja Kosovas serbi, kuri tika vajāti tagad kolonizētajā savu senču zemē?

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par T. Fajon ziņojumu par vīzu liberalizāciju Rietumbalkānu valstīm, jo Eiropas Parlaments ir atbildīgs par to, lai visas Rietumbalkānu valstis saņemtu spēcīgu vēstījumu, kas apliecina mūsu atbalstu attiecībā uz viņu centieniem panākt atbilstību Eiropas Komisijas noteiktajiem kritērijiem saistībā ar vīzu politikas liberalizāciju. Serbija un Melnkalne jau ir izpildījušas šos kritērijus, tomēr Albānijai un Bosnijai pagaidām nevar dot zaļo gaismu.

Daudzi jaunieši šajās valstīs jūtas tā, kā savulaik jutās Vācijas jaunatne, kas atradās Berlīnes mūra otrā pusē. Tomēr šodien ir grūti noticēt, ka akmens sviediena attālumā no Slovēnijas atrodas vieta, kur jaunieši nevar iepazīt Eiropu un saistīt savu nākotni ar ES. Bosnija ir izpildījusi gandrīz 90 % Komisijas noteikto kritēriju. Mums jāturpina iesaistīties, jo politiskā situācija var pasliktināties, ja nenosūtīsim stingru vēstījumu. Visbeidzot, mums patiešām jārod risinājums jautājumā par Kosovu, kas ir vienīgā no šā procesa izslēgtā Balkānu daļa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Pasākumi, kuru mērķis ir liberalizēt vīzu prasības Balkānu valstu iedzīvotājiem, ir vērtējami atzinīgi. Tā kā stabilizācijas un asociācijas process saistībā ar šīm valstīm attīstās un tās maina savu statusu no iespējamām kandidātvalstīm uz pilntiesīgām kandidātvalstīm, šķiet atbilstīgi to pilsoņiem piešķirt lielāku pārvietošanās brīvību. Es pilnībā atbalstu manas grupas vārdā iesniegto grozījumu. Jau iepriekš Parlaments ir aicinājis visas ES dalībvalstis atzīt Kosovas neatkarību, un Serbijai pie savas Kosovas robežas vajadzētu ieviest tos pašus pasākumus un kontroli, ko tā ieviesusi pie citām starptautiski atzītām robežām.

Isabella Lövin (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Es, protams, atbalstu ceļošanas atvieglošanu trešo valstu pilsoņiem, kuri vēlas ceļot uz ES, tostarp Balkānu valstu pilsoņiem, un tādēļ es būtu gribējusi atbalstīt šo ziņojumu. Diemžēl tika pieņemti vairāki grozījumi, kuri pieprasa pasēs ieviest biometriskos datus. Tas var radīt gan tiesiskās noteiktības trūkumu, gan iekļaušanos privātajā dzīvē, tādēļ es atturējos galīgajā balsojumā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Mēs neatsakāmies apstiprināt vīzu režīma atcelšanu Serbijai, Maķedonijai, Melnkalnei, Albānijai, kā arī Bosnijai un Hercegovinai.

Šo ziņojumu noraidām tikai tāpēc, ka nepieņemam sev uzspiestu Kosovas kā valsts *de facto* atzīšanu.

Pret to enerģiski iebilst Spānija, Kipra, Grieķija, Rumānija, Slovēnija un Bulgārija. Tādējādi šajā jautājumā joprojām nav vienotas ES nostājas. Tomēr, uzsākot sarunas par vīzu liberalizāciju ar Kosovu, kā tas pieprasīts ziņojumā, ir jāatzīst Kosovas valsts izveide. Tas ir pilnīgi pretrunā starptautiskajām tiesībām.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lai arī es nobalsoju par šo ziņojumu, uzskatu, ka šis process rūpīgi jāuzrauga. Atceļot vīzu režīmu šo valstu pilsoņiem, jābūt skaidrībai par apstākļiem, kādos tas tiek darīts. Jo īpaši mums jāpatur prātā vajadzība apkarot nelegālo imigrāciju, cilvēku tirdzniecību un organizēto noziedzību.

Visu minēto iemeslu dēļ uzskatu, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas izrādītā piesardzība pret Albāniju un Bosniju un Hercegovinu ir pilnībā pamatota, un vēlreiz uzsveru, ka valstis, kam atcelts vīzu režīms, rūpīgi jānovēro. Eiropas robežu drošība jānosaka par svarīgu jautājumu ES politikā; pretējā gadījumā, atvieglojot ieceļošanu, mēs, iespējams, apliecinām, ka nespējam ievērot un īstenot šos noteikumus ES teritorijā.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es neiebilstu pret vīzu liberalizāciju Rietumbalkānu valstīs. Tomēr es nobalsoju pret *T. Fajon* ziņojumu, jo man šķiet nepieņemama doma par vīzu liberalizāciju Kosovā, kamēr mēs neatzīstam tās neatkarību. No starptautisko tiesību viedokļa Kosovas neatkarība ir pasludināta nelikumīgi, un tādēļ ES nevar risināt sarunas par vīzu liberalizāciju vai kādu citu aspektu attiecībā uz teritoriju, kuras neatkarība pasludināta nelikumīgi. Balsot par *T. Fajon* ziņojumu nozīmē netieši atzīt Kosovas neatkarību, un tas ir nepieņemami. Turklāt nekādā gadījumā mēs nevaram pieņemt, ka vīzu izsniegšanā izmanto biometriskos datus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Vīzu prasības atcelšana Serbijai, Melnkalnei un Maķedonijai ir ļoti atzinīgi vērtējams solis, jo Komisijas ieteikums izstrādāts, ņemot vērā rūpīgu izvērtējumu un atbilstību noteiktajām prasībām. Tomēr jautājums par Bosnijas un Hercegovinas un Albānijas iekļaušanu ir jānoraida. Iekļaujot šīs valstis, pastāv risks atvērt slūžas organizētajai noziedzībai, cilvēku tirdzniecībai un imigrācijai. Patlaban Kosova savu valdību var uzturēt tikai ar ievērojamu ES atbalstu, tādēļ patlaban sarunas par vīzu režīma atcelšanu ir bezjēdzīgas. Mums skaidrāk jāpamato šie lēmumi, vienlaikus Albānijai, Kosovai un Bosnijai un Hercegovinai skaidri norādot, ka tām joprojām jāpieliek lielas pūles, lai varētu pievienoties Eiropas klubam.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ar vīzu prasību samazināšanu saistīti nosacījumi un iespējas ir apspriesti attiecībā uz piecām Balkānu valstīm — Albāniju, Bosniju un Hercegovinu, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Melnkalni un Serbiju. Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu Maķedonija, Melnkalne un Serbija ir izpildījusi lielāko daļu uzdevumu, un tādēļ tagad pieprasa vīzu atcelšanu. Mūsu apspriestajā ziņojumā iekļauta atsauce arī uz Albāniju un Bosniju un Hercegovinā panākto progresu, kā arī šo valstu iekļaušanu pozitīvajā sarakstā, paredzot tuvākajā nākotnē šīm valstīm noteikt bezvīzu režīmu. ņemot vērā iespējamo nelegālās migrācijas plūsmu no šīm valstīm, kā arī satraucošās radikālā islāma tendences, jo īpaši, Bosnijā un Hercegovinā un Albānijā, es nobalsoju pret šā ziņojuma pieņemšanu. Turklāt man valsti, Austriju,

tas skartu īpaši, jo tā atrodas netālu no Rietumbalkānu valstīm. Vīzas prasība attiecīgajām valstīm nozīmē zināmu kontroli saistībā ar nevēlamo imigrāciju, tādēļ pagaidām tā ir jā saglabā.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Es, protams, atbalstu ceļošanas atvieglošanu trešo valstu pilsoņiem, kuri vēlas ceļot uz ES. Tas attiecas arī uz Balkānu valstu pilsoņiem, un tādēļ es būtu gribējis atbalstīt šo ziņojumu. Diemžēl tika pieņemti vairāki grozījumi, kuri pieprasa pasēs ieviest biometriskos datus. Pret to es vienmēr esmu iebildis, jo tas nozīmē ieviešanu privātajā dzīvē, turklāt rada tiesiskās noteiktības trūkumu. Tādēļ es atturējos galīgajā balsojumā.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Atbalstot īstermiņa vīzu atcelšanu, es nobalsoju par T. Fajon ziņojumu, jo tas ir solis pareizajā virzienā. Pateicoties šim pasākumam, lielākajai daļai attiecīgo valstu valstspiederīgo vairs nebūs jāpilda administratīvo formalitāšu prasības, ko noteica vēstniecības saistībā ar vīzu izsniegšanu.

Tomēr jāpauž nožēla par to, ka šo atbrīvojumu piemēro vienīgi biometriskos pasu īpašniekiem, jo uzskatu, ka tas nav saderīgi ar personas datu aizsardzības un privātuma principu.

Mani šokē arī tas, ka divas no trim Bosnijas un Hercegovinas kopienām, proti, serbi un horvāti, varēs izmantot šo pasākumu, bet Kosovos iedzīvotājiem šī iespēja tiks liegta.

Eiropas pilsoņu statusu nedrīkst izmantot, lai risinātu jautājumu par dalībvalsts statusu un, vēl jo mazāk, lai atjaunotu jau tā lielo spriedzi šajās valstīs.

Balkānu reģionā pret visiem Eiropas Savienības valstspiederīgajiem un pilsoņiem jābūt vienlīdzīgai attieksmei. Eiropā personu tiesības brīvi pārvietoties jāuzskata par pamattiesībām.

- Rezolūcijas priekšlikums: Programmas „Progress” gada darba plāns 2010. gadam un darbību saraksts pa politikas nozarēm

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas priekšlikuma mērķis ir izveidot jaunu Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai, kas radīs jaunas iespējas bezdarbniekiem un pavērs ceļu uz uzņēmējdarbību dažām Eiropas visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, tostarp jauniešiem. Šis jaunais instruments paplašinās jauniem uzņēmējiem paredzēta finanšu atbalsta klāstu pašreizējā ierobežotā kreditēšanas piedāvājuma situācijā. Tomēr es nevaru piekrist Komisijas priekšlikumam pārdalīt programmas „Progress” — Kopienas Nodarbinātības un sociālās solidaritātes programmas — budžeta daļu (EUR 100 miljonus) un piešķirt to Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam. Programmas „Progress” līdzekļu pārdale būtu nepareizs signāls, jo šī programma paredzēta visneaizsargātākajām sociālajām grupām. Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam jāparedz atsevišķa budžeta pozīcija.

David Casa (PPE), rakstiski. – Tā kā Parlaments vēl nav beidzis vērtēt mikrofinansēšanas instrumentu, pagaidām nav skaidrs, vai līdzekļus, kas bija jānodrošina saistībā ar šo instrumentu, varētu piešķirt no programmas „Progress” budžeta. Tādēļ ir būtiski, lai Komisija atturētos piešķirt līdzekļus, kas patlaban rezervēti programmas „Progress” budžetā. Tādēļ es nobalsoju par šo rezolūciju.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju par šo rezolūciju, kurā izklāstīti iebildumi pret Komisijas ierosināto projektu attiecībā uz programmas „Progress” gada darba plānu 2010. gadam, jo Komisija nepārprotami ir pārkāpusi savas pilnvaras. Tā ir mēģinājusi budžeta līdzekļus no programmas „Progress” pārvietot uz jauno Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu, lai gan Eiropas Parlaments vēl nebija pieņēmis savu lēmumu. Komisijai jāreķinās ar Parlamenta prerogatīvu un jānogaida, kamēr visas trīs iestādes (Eiropas Parlaments, Padome un Komisija) panāks vienošanos par mikrofinansēšanas instrumentu, un tikai pēc tam jāiesniedz programmas „Progress” gada darba plāna projekts.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs nobalsojam par šo rezolūciju, jo piekritam Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai, kura iebilst pret Eiropas Komisijas nostāju, kas paredz paņemt līdzekļus no programmas „Progress” un papildināt mikrofinansēšanas programmas finansējumu. Ja Komisija vēlas izveidot mikrofinansēšanas shēmu, tad šim nolūkam jāizmanto jauns finansējums, nevis programmas „Progress” līdzekļi.

Jebkurā gadījumā Eiropas Parlaments vēl nav beidzis vērtēt Komisijas priekšlikumus attiecībā uz mikrofinansēšanas instrumentu, un tāpēc Komisijai vajadzētu atturēties no konkrētu pasākumu pieņemšanas saistībā ar finanšu līdzekļu piešķiršanu programmai „Progress”, kamēr nav pabeigts ar mikrofinansēšanas instrumentu saistītais likumdošanas process.

Tāpēc ir izteikti nepārprotami iebildumi pret Komisijas lēmuma projekta pieņemšanu attiecībā uz programmas „Progress” gada darba plānu 2010. gadam un darbību sarakstu pa politikas nozarēm.

Mēs arī uzskatām, ka Komisijai vajadzētu atsaukt lēmuma projektu attiecībā uz programmas „Progress” gada darba plānu 2010. gadam un darbību sarakstu pa politikas nozarēm un iesniegt jaunu priekšlikumu.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Dāmas un kungi, pašreizējās globālās ekonomiskās lejupslīdes apstākļos vienkāršs finanšu instruments, ar kuru var finansēt uzņēmējus, jo īpaši nepietiekami attīstītos reģionos vai saistībā ar šādām sociālām grupām, ir sevišķi nozīmīgs. Mikrokredītu sistēma, kas funkcionē daudzās valstīs dažādos kontinentos, arī ir pierādījusi, ka, nodrošinot atbilstīgu apmācību un uzraudzību, ar šo sistēmu var sniegt palīdzību visneaizsargātākajām sabiedrības grupām, kurām nākas saskarties ar lieliem sarežģījumiem darba tirgū. Eiropas Komisijas ierosinātais programmas „Progress” mikrofinansēšanas instruments ir ārkārtīgi svarīga iniciatīva, kas varētu palīdzēt sociāli atstumtās grupas no jauna integrēt sabiedrībā. Tomēr, kamēr Komisija un Eiropas Parlaments nav pabeiguši koplēmuma procedūru un kamēr nav pilnībā noprecizēts jautājums par mikrofinansēšanas instrumenta budžetu, būtu prātīgi, ja Eiropas Komisija atsauktu savu priekšlikumu par programmas „Progress” gada darba plānu 2010. gadam, nevis pārējos likumdevējus nostādītu *fait accompli* priekšā. Tas nozīmē, ka pēc koplēmuma procedūras pabeigšanas Eiropas Parlaments varētu brīvi un ar pilnu atbildību pieņemt lēmumu šajā svarīgajā jautājumā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu par Komisijas lēmuma projektu attiecībā uz programmas „Progress” mikrofinansēšanas instrumentu, jo uzskatu, ka pirms turpmākajiem pasākumiem ir absolūti nepieciešams pabeigt likumdošanas procesu. Runājot par saturu, es, protams, atbalstu ideju par mikrofinansēšanas instrumenta izveidi.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es nolēmu atbalstīt šo rezolūcijas priekšlikumu, jo iebilstu pret Komisijas ieteikumu, kas paredz Nodarbinātības un sociālās solidaritātes programmas „Progress” finansējumu samazināt par EUR 100 miljoniem un pārdalīt šos līdzekļus, piešķirot tos Eiropas mikrofinansēšanas instrumentam nodarbinātības un sociālās integrācijas jomā. Programma „Progress” tiek īstenota jau trīs gadus, un tās kopējā ietekme ir pozitīva. Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu par mikrofinansēšanas instrumenta izveidi, jo uzskatu, ka tas palīdzēs radīt jaunas iespējas dažām Eiropas visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, palielinot mikrokredītu piedāvājumu un pieejamību un tādējādi palīdzot cilvēkiem sākt uzņēmējdarbību. Tomēr neuzskatu, ka jāapdraud programma „Progress”, tās budžetu pārdalot un piešķirot līdzekļus mikrofinansēšanas instrumentam. Es vēlētos, lai pilnībā īstenotu abas programmas, un tādēļ nobalsoju par šo priekšlikumu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par programmas „Progress” gada darba plānu 2010. gadam un darbību sarakstu pa politikas nozarēm. Uzskatu, ka ir svarīgi, lai Parlaments, Padome un Komisija vispirms panāktu vienošanos par priekšlikumu izveidot programmu „Progress”, Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai solidaritātei, kā arī par priekšlikumu veikt grozījumus Kopienas programmā „Progress”. Atbilstīgi šiem priekšlikumiem EUR 100 miljoni jāpārdala, lai finansētu programmu „Progress”, jauno Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu, kas atbalsta nodarbinātību un sociālo solidaritāti, lai īstenotu „kopīgo apņemšanos nodarbinātībai”, kas pieminēta Komisijas paziņojumā COM(2009)257. Manuprāt, EUR 100 miljoni nav pietiekami liela summa, lai sasniegtu noteiktos mērķus. Tāpēc es nobalsoju par to, lai Komisija atsauktu lēmuma projektu attiecībā uz programmas „Progress” gada darba plānu 2010. gadam un darbību sarakstu pa politikas nozarēm un iesniegtu jaunu priekšlikumu pēc tam, kad spēkā būs stājies Lisabonas līgums un Eiropas Parlaments, Padome un Komisija būs panākuši vienošanos par Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegto Komisijas priekšlikumu (COM(2009)0333) un grozīto priekšlikumu (COM(2009)0340).

- Rezolūcijas priekšlikums: ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme Stokholmā 2009. gada 18. novembrī

Maria da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības centienus stiprināt attiecības ar Krieviju, tādējādi sekmējot lielāku Eiropas stabilitāti, drošību un labklājību. ES un Krievijas attiecībās viena no svarīgākajām sadarbības jomām ir enerģētika un energoapgādes drošība. Ir būtiski panākt stabilitāti, kas vajadzīga, lai ES dalībvalstīm un šo valstu patērētājiem būtu garantēta energoapgādes drošība.

Ceru, ka ilgtermiņā dialogs par enerģētiku un gaidāmajā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē noteiktās saistības ļaus enerģētikas nozarē panākt lielāku pārredzamību un dzīvotspēju, un ka šī nozare, attīstot sadarbību tirdzniecības un ekonomikas jomā, savukārt palīdzēs izveidot jaunas strukturālas attiecības starp abiem blokiem. Vienlīdz svarīga ir ES un Krievijas sadarbība klimata pārmaiņu jomā, lai Kopenhāgenas konferencē noslēgtu visaptverošu nolīgumu. Es vēlētos uzsvērt ES un Krievijas attiecību stratēģisko raksturu

un šo valstu ieguldījumu savstarpējas sapratnes un uzticības veidošanā, kas ir būtisks aspekts saistībā ar miera un stabilitātes nostiprināšanu visā Eiropas kontinentā.

David Casa (PPE), rakstiski. – ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme notiks 2009. gada 18. novembrī. Pēdējo gadu laikā Eiropas Savienība un Krievija ir izveidojusi ciešas attiecības. Tomēr ir dažas jomas, kurās jāveic uzlabojumi. Domāju, ka attiecīgajā rezolūcijā šīs jomas aprakstītas ļoti labi, un tādēļ es nobalsoju par šo rezolūciju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka šī augstākā līmeņa sanāksme ir īpaši svarīga, jo notiks tieši pirms Kopenhāgenas konferences par klimata pārmaiņām, un tā var būt lieliska izdevība stiprināt ES un Krievijas attiecības. Šīm partnerattiecībām var būt izšķiroša nozīme pasaules mērogā, ņemot vērā ekonomikas un finanšu krīzes sekas, gatavošanās pasākumus Kopenhāgenas konferencei un nolīgumu, ko paredzēts parakstīt par agrīnās brīdināšanas mehānisma izveidi, lai ES un Krievijas attiecībās nodrošinātu lielāku energoapgādes drošību, tādējādi sekmējot turpmāku sadarbību šajā jomā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Laikā, kad atkalapvienotā Eiropa svin Berlīnes mūra krišanas 20. gadadienu, ES un Krievijas attiecībām ir īpaša nozīme, un tādēļ šis jautājums mums jāapsver rūpīgi.

Šodien ir skaidrs, ka optimisma vilnis, kas saistībā ar brīvību un demokrātiju ir piedzīvots pēc dzelzs priekškara krišanas, ir cietis vairākas neveiksmes, un ka Krievijai vēl tāls ceļš ejams, lai tā kļūtu par demokrātiju, kurā valda tiesiskums, kas toreiz bija paredzēts un ko joprojām ikviens vēlas panākt. Tādēļ tas ir tikai dabiski, ka cilvēkiem, redzot lēno reformu gaitu, ir zudušas ilūzijas.

Ņemot to vērā, man stingri jānosoda Eiropas kreisā spārna revizionistiskie centieni izskaistināt komunisma šausmīgos noziegumus un iztēloties perfekto pagātņi, aizskarot to cilvēku piemiņu, kuri cīnījās, lai atbrīvotu tautu no padomju totalitārā režīma.

Šī augstākā līmeņa sanāksme ir iespēja Eiropas Savienībai stiprināt savas attiecības ar Krieviju, darot to konsekventi un nodrošinot ieguvumus abām pusēm, turklāt neaizmirstot par stingrību un piesardzību, kas vajadzīga tādās jomās kā enerģētika, aizsardzība, demokrātija un cilvēktiesības.

Saharova balvas piešķiršana organizācijai „Memoriāls” apliecina, cik daudz vēl darāmā, uzskatāmi parādot, cik lielu uzmanību Parlaments pievērš Krievijai. Ceru, ka pārējās ES iestādes sekos šim piemēram.

Ian Hudgton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par rezolūciju, kas attiecas uz Krieviju. Krievija ir viena no ES nozīmīgākajām partnerēm, un ir svarīgi izveidot ciešas ES un Krievijas darba attiecības. Stokholmā paredzētajā augstākā līmeņa sanāksmē tiks apspriesti daudzi ES un Krievijai un patiešām arī plašākai pasaules sabiedrībai svarīgi jautājumi, un šodien Parlaments nosūtīja vienotu vēstījumu, akcentējot svarīgākās un nozīmīgākās jomas.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Krievija neapšaubāmi ir vienīgā valsts pasaulē, kura nekad neiegūst jūsu labvēlību un kuras prasības, vajadzības un vājās vietas jūs sistemātiski slēpjat. Tā ir taisnība, ka gandrīz 50 gadus padomju varas važās atradās puse Eiropas, tanki asiņainās cīņās apspieda brīvības alkas gan Budapeštā 1956. gadā, gan Prāgā 1968. gadā, gan Polijā...

Tomēr tajā pašā laikā jūsu nosodījums toreiz bija daudz piesardzīgāks. Pat tad, kad 1989. gadā krita Berlīnes mūris, cik daudzi Eiropas vadītāji cerēja un lūdza, lai komunisms vienkārši tiktu pārveidots un saglabāts *status quo*? Ja vien 20. gadsimta asiņaināko diktatūru, kas prasīja 150 miljonus cilvēku dzīvību, varētu pārveidot!

Tomēr Krievija nav PSRS. Tā ir liela valsts, ar kuru mums jāveido privilēģētas attiecības, jo mums ir kopējas intereses un savstarpēji ieguvumi, ko sniedz šīs attiecības, bet galvenokārt tāpēc, ka Krievija, atšķirībā no Turcijas, neapšaubāmi ir daļa no Eiropas ģeogrāfijas, kultūras, garīgajām vērtībām un civilizācijas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Gaidāmā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme notiks 20 gadus pēc Berlīnes mūra krišanas. Šā notikuma simbolisms atgādina mums par divām pamatidejām, kuras arī turpmāk jāizvirza priekšplānā.

Pirmkārt, brīvības vērtības, pamattiesību ievērošana, demokrātija, miers un valstu suverenitāte joprojām ir pilnībā atzīti galvenie principi Eiropas Savienības iekšpolitikā un ārpolitikā, un tie par svarīgiem jāatzīst arī Krievijai, kuras nozīme starptautiskā sabiedrībā ir — un tādai tai jābūt — būtiska. Tomēr man diemžēl jānorāda, ka Krievija nav sevi pierādījusi kā dalībnieku, kam šīs vērtības ir priekšplānā.

Pēdējie 20 gadi mums arī atgādina par to, ka tagad Eiropas un Krievijas attiecības ir citādas, jo to pamatā ir dialogs. Krievija nav Eiropas sabiedrotais, ar kuru mums ir kopējas vērtības; tā ir mūsu kaimiņvalsts, ar kuru mums ir kopēja ģeogrāfiskā teritorija, mums ir atšķirības un kopējas intereses, piemēram, situācija Afganistānā. Šī faktiskā situācija mums jāuzskata par sākuma punktu, turpmāk izstrādājot jauno sadarbības nolikumu. Komunisma sabrukums nenozīmē atšķirību izzušanu, tomēr šajās attiecībās tas patiešām nozīmē konfrontācijas beigas.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) ES un Krievijai jāuzņemas galvenā atbildība par Eiropas stabilitāti, drošību un labklājību kopumā.

Vienam no ES un Krievijas sadarbības mērķiem saistībā ar Lielo četrinieku jāparedz izdarīt spiedienu uz Izraēlu, lai tā ievērotu vienošanās, pārtrauktu celt apmetnes un atsāktu sarunas, palīdzot atrast ātru risinājumu saistībā ar neatkarīgas Palestīnas valsts izveidi. Mūsuprāt, veidojot ārējās attiecības, galvenokārt jāievēro visu valstu suverenitāte un teritoriālā vienotība, nevis jādala ietekmes sfēras.

Mēs atzinīgi vērtējam to, ka Krievijā nepārtraukti notiek viedokļu apmaiņa par cilvēktiesību jautājumiem. Tomēr mēs ņemam vērā bažas, ko Krievija paudusi attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem Eiropas Savienībā, jo īpaši attiecībā uz krievvalodīgo minoritāti Baltijas valstīs.

Es atturējos no balsojuma par šo rezolūciju, jo Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa iebilst pret jebkādu iniciatīvu, kas var radīt jaunu bruņošanās sacensību. Mēs iebilstam pret ASV plāniem ES dalībvalsts teritorijā izvietot pretraķešu vairogu. Mēs arī esam pret jebkādu ASV, Krievijas, ES un NATO sadarbības modeli saistībā ar pretraķešu aizsardzības sistēmas izveidi.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Lai arī kopīgajā rezolūcijas priekšlikumā par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi iekļauta atsauce par mūsu svarīgajām savstarpējām saistībām un kopējām interesēm, tomēr dažos punktos runa ir par nepieņemamu iejaukšanos iekšpolitikā. Priekšlikums paredz aizliegt Krievijai risināt sarunas ar atsevišķām ES dalībvalstīm par projektiem enerģētikas jomā. ES vienpusējais redzējums attiecībā uz konfliktu Gruzijā, kam atbilstīgi Gruzija tiek klaji aizstāvēta, ir pretrunā ES kā godīga un neatkarīga novērotāja pozīcijai. Šā priekšlikuma kopējā noskaņa nepalīdzēs uzlabot attiecības ar šo Eiropai svarīgo valsti. Tādēļ es nobalsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Krievijā, protams, ir nepilnības demokrātijas un tiesiskuma jomā. Tomēr neuzskatu, ka mums jābūt paštaisniem un jāiejaucas citu valstu iekšpolitikā, vēl jo vairāk, ņemot vērā, ka ES nekādā gadījumā nespēj radīt priekšzīmi attiecībā uz demokrātijas modeli. Arī mūsu vienpusējais viedoklis par konfliktu Gruzijā, manuprāt, ir kļūda. Ņemot vērā šos apsvērumus, es nobalsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi sagatavoto rezolūciju, jo Stokholmā paredzētā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme ir iespēja pārdomāt šīs stratēģiskās sadarbības vissvarīgākās problēmas. Lai atrastu efektīvu veidu, kā risināt dialogu ar Krievijas Federāciju, Eiropas Savienības dalībvalstīm jāīsteno vienota un kopēja politika. Mums jāatceras, ka, šādu koncepciju īstenojot praktiski, mums jāabstrahējas no atsevišķu dalībvalstu interesēm. Vienotas un kopējas politikas ideja ir īpaši nozīmīga saistībā ar drošību Eiropas enerģētikas politikā. Šajā saistībā Eiropas Savienības kopējās intereses jāliek augstāk par rūpēm īstenošanai privātas intereses saistībā ar Krieviju.

Cits svarīgs aspekts ES un Krievijas attiecībās ir Austrumu partnerība. Krievijai jāsaprot, ka šis projekts nav vērstas pret Krieviju. Stratēģijas izstrāde ar mērķi nodrošināt stabilizāciju un attīstību šajā reģionā ir izdevīga gan ES valstīm, gan Krievijai. Būtisks izaicinājums divpusējās attiecībās ir arī novērtēšanas kritēriji, kas izmantojami saistībā ar cilvēktiesību un tiesiskuma principu ievērošanas problēmu Krievijā. ES dalībvalstīm pašām sev jāuzdod jautājums, vai atsevišķos gadījumos Krievijas rīcību ir iespējams atzīt par pilnībā demokrātisku patiešām eiropiskā izpratnē.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – ES un Krievijas attiecības, protams, ir kas vairāk nekā tirdzniecība. Daudziem pilsoņiem Eiropas Savienībā galvenās bažas rada cilvēktiesību situācija Krievijā. Nabadzība un noziedzība joprojām mums pastāvīgi atgādina par sliktajiem ekonomiskajiem apstākļiem, kādos Krievijā dzīvo daudzi, jo īpaši gados vecāki cilvēki.

Tiem, kuri cenšas panākt reformas demokrātijas jomā, arī ir skaidrs, ka šāda drosme/nevienprātība draud ar aizskaršanu un reizēm nežēlīgu vardarbību. Žurnālistiem un starptautiski atzītiem cilvēktiesību aizstāvjiem jānodrošina plašākas tiesības un aizsardzība jebkurā demokrātiskā sistēmā. Makšaripa Auševa (*Maksharip Aushev*) slepkavība atklāj to brutalitāti, ar ko diemžēl nākas saskarties protestu gadījumā.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Patlaban ar Krieviju tiek risinātas sarunas, kas sākās pagājušā gadā. Šīs sarunas attiecas uz jauno ES un Krievijas nolīgumu, ņemot vērā pašreizējo Partnerattiecību un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses. Parlaments vienmēr ir uzsvēris, cik svarīgi ir tādi jautājumi kā cilvēktiesības, energoapgādes drošība un minoritāšu tiesības, un arī šoreiz šos jautājumus nedrīkst ignorēt augstākā līmeņa sanāksmē. Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgas labas attiecības ar Krieviju, jo tā ir būtisks un vērtīgs partneris Eiropas attiecībās, bet nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka ES nedrīkst uzdot jautājumus, kuri ir neērti Krievijas Federācijai. Īpaši jāpiemin grozījums Nr. 3, kas veikts Eiropas Parlamenta pieņemtajā rezolūcijā par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi Stokholmā, dokumentu papildinot ar jaunu 9.a punktu: „uzsver, ka infrastruktūru savienojumu izveide starp ES un Krievijas Federāciju ir savstarpēji izdevīga un ka tāpēc būtu jāveicina, un tai būtu jāpamatojas uz minimālām ekonomiskām un ekoloģiskām izmaksām; stingri mudina Krieviju sadarbības projektos ar ES enerģētikas jomā ievērot EHN noteiktos pamatprincipus”.

Tikai visu dalībvalstu, arī Padomes, Parlamenta un Komisijas, vienota nostāja ļaus noslēgt jauno ES un Krievijas sadarbības nolīgumu.

- Rezolūcijas priekšlikums: Kopīgi pētniecības pasākumi, lai cīnītos pret neirodeģeneratīvajām slimībām

David Casa (PPE), rakstiski. – No Alzheimer un citām neirodeģeneratīvām slimībām cieš milzīgs skaits ES iedzīvotāju. Patlaban ir maz informācijas par šo slimību profilaksi un ārstēšanu. Tā kā šīs slimības ir nopietnas, ES līmenī ir svarīgi paplašināt pasākumus, lai atrisinātu šīs problēmas. Tādēļ es nobalsoju par šo ziņojumu.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju par šo rezolūciju, jo Eiropā ir svarīgi apkarot Alzheimer slimību. Kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekle patlaban savu laiku un pūles veltu, strādājot nākamo paaudžu labā. Tā kā Eiropas iedzīvotāji noveco, Eiropas Savienībā Alzheimer slimība kļūst aizvien izplatītāka. Tādēļ ir būtiski, lai Eiropas Parlaments risinātu šo problēmu tagad, mēģinot daļēji novērst kaitējumu, ko izraisīs šīs Alzheimer slimības gadījumu pieaugums.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par rezolūcijas priekšlikumu par kopīgu pētniecības pasākumu plānošanu, lai cīnītos pret neirodeģeneratīvajām slimībām, jo uzskatu, ka jāstiprina pasākumi, kuri Eiropas līmenī sekmē pētījumus šo slimību, īpaši Alzheimer slimības, jomā. Tā kā no Alzheimer slimības un radniecīgām slimībām cieš 7,3 miljoni cilvēku (un sagaidāms, ka līdz 2020. gadam šis skaits divkārsosies), īpaši svarīgi ir sekmēt neirodeģeneratīvo slimību profilaksi, agrīnu diagnosticēšanu un ārstēšanu.

Uzskatu, ka Lisabonas līguma 182. panta 5. punkts, ar ko nosaka Eiropas pētniecības telpas īstenošanai nepieciešamo koplēmuma procedūru, varētu nodrošināt piemērotāku juridisko pamatu kopīgai minētās jomas pētniecības pasākumu plānošanai, vairāk iesaistoties Eiropas Parlamentam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs nobalsojam par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo apzināmies, ka no neirodeģeneratīvām slimībām, piemēram, Alzheimer un Parkinsona slimības, cieš vairāk nekā septiņi miljoni Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotāju.

Mēs arī atzinīgi vērtējam Komisijas ierosināto izmēģinājuma projektu kopīgai pētniecības pasākumu plānošanai šajā jomā, tomēr, mūsu prātā, ar to vien ir par maz. Tomēr mēs atzīstam, ka tas ir vērtīgs līdzeklis, lai mazinātu pētniecības pasākumu sadrumstalotību un apvienotu prasmju, zināšanu un finanšu līdzekļu kritisko daudzumu.

Ir svarīgi panākt lielāku progresu, jo īpaši, izmantojot starpnozaru pieeju, saistot sociālos pētījumus ar pacientu un viņu ģimeņu labklājību, kā arī sekmējot dzīvesveidu, kas labvēlīgi ietekmē garīgo veselību, un ievērojami uzlabojot iedzīvotāju dzīves apstākļus un veselības stāvokli kopumā.

Mēs zinām, ka neirodeģeneratīvās slimības, piemēram, Alzheimer un Parkinsona slimība, rada visnopietnākās problēmas garīgās veselības jomā un ka pret šīm slimībām tādēļ ir jācīnās, izmantojot trīskāršu pieeju: sniedzot ikdienas aprūpi pacientiem, kuru skaits arvien palielinās, uzlabojot šīs aprūpes apstākļus, proti, palielinot atbalstu ģimenēm un aprūpētājiem, kā arī nodrošinot vairāk resursu, lai pacientu skaits samazinātos.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Neirodeģeneratīvās slimības, piemēram, Alzheimer un Parkinsona slimība, ir nopietnas, ar ilgtermiņa invaliditāti saistītas slimības. No tām cieš vairāk nekā septiņi miljoni Eiropas Savienības iedzīvotāju — skaits, kas nākamajās desmitgadēs, iespējams, divkārsosies iedzīvotāju novecošanas dēļ.

Tādēļ es atbalstu pasākumus, kas paredz Eiropas mērogā īstenot jebkādu mehānismu, kas ļaus mums izdarīt vairāk, lai sociālajā un sabiedrības veselības līmenī risinātu neirodeģeneratīvo slimību, jo īpaši Alzheimeru un Parkinsona slimības, radītās problēmas. Ārstnieciski līdzekļi pret neirodeģeneratīvām slimībām pašlaik patiešām nav pieejami, un pagaidām neirodeģeneratīvās slimības Eiropā rada visnopietnākās problēmas garīgās veselības jomā, kuras mums jārisina, izmantojot šim nolūkam vispiemērotākos resursus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu rezolūciju par neirodeģeneratīvām slimībām un atzinīgi vērtēju ES ierosināto koordināciju šajā jomā. Demence ir svarīgs jautājums visā Eiropā, un no tās cieš miljoniem pacientu un viņu ģimeņu. Ir aprēķināts, ka Eiropas Savienībā no demences cieš septiņi miljoni iedzīvotāju, no tiem ap 70 000 Skotijā, un šis skaits nākotnē, iespējams, pieaugs. Komisija ir skaidri atzinusi Skotiju par vienu no nedaudzajām valstīm, kas jau ir uzsākušas īstenot valsts stratēģiju saistībā ar demenci izraisošām slimībām. Skotijā aizsāktais darbs lieliski sasauksies ar ES priekšlikumiem, kas kopā ļaus mums labāk saprast un novērst Alzheimeru un citu deģeneratīvu slimību veidus.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par šo rezolūciju par kopīgu pētniecības pasākumu plānošanu, lai cīnītos pret neirodeģeneratīvām slimībām, jo īpaši Alzheimeru slimību, jo uzskatu, ka ir svarīgi paātrināt kopīgus pētījumus, ko dalībvalstis veic saistībā ar neirodeģeneratīvām slimībām. Nedrīkst aizmirst, ka no Alzheimeru slimības un radniecīgām slimībām Eiropā patlaban cieš aptuveni 7,3 miljoni cilvēku, un sagaidāms, ka līdz 2020. gadam šis skaits divkāršosies. Diemžēl ārstnieciski līdzekļi pašlaik nav pieejami un zināšanas par profilaksi un ārstēšanu ir ļoti ierobežotas. Tāpēc es ierosināju dalībvalstīm apvienot resursus un centienus, lai kopā sekmētu pētniecību, jo, mums kā eiropiešiem strādājot kopā, mēs nostiprināsim savu pozīciju, lai cīnītos pret šīm slimībām. Turklāt es aicinu ES dalībvalstu ministrus līdzīgu nostāju pieņemt 3. decembrī. Es arī vēlētos norādīt, ka, izmantojot Lisabonas līgumā paredzēto likumdošanas procedūru pētniecības jomā, proti, koplēmuma procedūru, EP deputāti tagad vairāk nekā jebkad vēlas iesaistīties turpmākajās iniciatīvās saistībā ar kopīgu pētniecības pasākumu plānošanu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Eiropā no neirodeģeneratīvām slimībām cieš apmēram septiņi miljoni cilvēku. Ņemot vērā Eiropas iedzīvotāju aizvien straujāko novecošanos, sagaidāms, ka nākamajās pāris desmitgadēs šis skaits divkāršosies. Turklāt skumjā patiesība ir tāda, ka neirodeģeneratīvo slimību jomā patlaban pieejamās ārstniecības metodes tikai palēnina slimības attīstību, nevis novērš vai patiesi ārstē slimību. Demence un ar to saistītie slimību veidi, jo īpaši Alzheimeru slimība, rada milzīgus izdevumus veselības aprūpes jomā — aptuveni EUR 21 000 gadā uz vienu iedzīvotāju, kas cieš no demences slimībām. Papildu izmaksas rada arī šīm slimībām saistītās problēmas, jo bieži vien pacienti nepievērš uzmanību sūdzībām par fizisko veselību, ar noliedzošu attieksmi izturoties pret medicīnisko aprūpi. Eiropai tā ir milzīga problēma veselības aizsardzības politikā, ar ko saistībā būtu lietderīgi izveidot zināšanu un paraugprakses apmaiņu attiecībā uz procedūrām un metodēm Eiropas mēroga pētniecības programmas kontekstā. Tādēļ es atbalstu šo rezolūcijas priekšlikumu.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Iedzīvotāji, kam ir 65 un vairāk gadu, galvenokārt cieš no neirodeģeneratīvām slimībām, jo īpaši Alzheimeru slimības, kas ir patiesa problēma sabiedrības veselības jomā, un viņiem šajā saistībā ir nepieciešama klīniskā aprūpe. Alzheimeru slimība nenovēršami kļūst aizvien biežāk sastopama, jo to sekmēs paredzamā Eiropas iedzīvotāju novecošana — patlaban no šīs slimības cieš septiņi miljoni ES iedzīvotāju, bet šis skaits nākamajās desmitgadēs, iespējams, divkāršosies.

Tāpēc ES līmenī ir svarīgi veikt saskaņotus pasākumus. Tāpēc arī Eiropas Parlaments darbojas kā pilsoņu forums, šodien pieņemtajā rezolūcijā aicinot īstenot saskaņotus pētniecības pasākumus šajā jomā. Protams, par prioritāti jānosaka starpnozarju pieeja, kas ietver diagnosticēšanas, profilakses un ārstēšanas pasākumus un atbalstu pacientiem un viņu ģimenēm.

Mums arī jāatsaucas uz pētnieku aicinājumu klīniskajos pētījumos piedalīties lielākam brīvprātīgo skaitam, ja vēlamies palīdzēt saistībā ar kognitīvu traucējumu ārstēšanai paredzētu efektīvu medikamentu ieviešanu tirgū. Šajā saistībā jāīsteno milzīga informācijas kampaņa, kas orientēta uz ģimenēm.

Cits uzdevums, kas nodrošinātu efektīvāku atbalstu pacientiem, bet galvenokārt novērstu viņu slimību simptomu izpausmi, paredz dažādot šo cilvēku intelektuālo darbību un ikdienā aktīvi nodarbināt viņu prātu.

- Ziņojums: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Uzskatu, ka iedzīvotājiem, uzņēmumiem, nevalstiskām organizācijām un citām struktūrām jāsaņem iespējami pilnīgāka informācija par Eiropas ombuda nozīmi un pienākumiem, jo tādējādi iespējams arī samazināt to sūdzību skaitu, kas iesniegtas, bet neatbilst šīs iestādes kompetences jomai. Parasti iedzīvotāju zināšanas par ombudu patiešām ir ierobežotas.

Jaunās tīmekļa vietnes atklāšana 2009. gada sākumā ir atzinīgi vērtējams pasākums. Tomēr, manuprāt, jāpastiprina centieni, iedzīvotājiem nodrošinot iespējami plašāku informāciju. Tādēļ es atzinīgi vērtēju referentes priekšlikumu, kas paredz izveidot interaktīvu rokasgrāmatu, lai palīdzētu iedzīvotājiem atrast iespējami plašāku informāciju par sūdzību iesniegšanu, kā arī viegli atrast vispiemērotāko risinājumu savām problēmām.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par C. Paliadeli ziņojumu, jo uzskatu, ka tajā sniegts pilnīgs un detalizēts pārskats par Eiropas ombuda paveikto saistībā ar pilsoņu sūdzību izskatīšanu un attiecīgo problēmu risināšanu.

Tajā pašā laikā es vēlos apsveikt Diamandouros kungu saistībā ar 2008. gadā paveikto darbu, kā arī izmeklēšanas procedūru un atrisināto lietu rekordlielo skaitu. Eiropas ombuds ir ārkārtīgi svarīga iestāde, jo tuvína Eiropas Savienību un tās pilsoņus. Šis vidutājs nodrošina, ka Eiropas Savienības iestādes un struktūras pārredzami, godīgi, atbilstīgi un nediskriminējoši strādā pilsoņu interesēs, turklāt pilnībā ievērojot procedūras.

Iesniegts ārkārtīgi liels skaits par nepieņemamām atzītu sūdzību, kas reģistrētas 2008. gadā, un salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem šis skaits ir pieaudzis. Tāpēc, manuprāt, visās dalībvalstīs ir jāīsteno atbilstīgas, pastāvīgas un dinamiskas informācijas kampaņas. Tā kā ES iedzīvotāji nezina, pie kā vislabāk vērsties, ja pārkāptas viņu tiesības, tie ļoti bieži sazinās ar Eiropas ombudu, lai arī tam nav pietiekama pamatojuma. Tomēr Eiropas ombuds var atrisināt vienīgi tās lietas, kas saistītas ar Eiropas Savienības iestāžu pieļautām administratīvām kļūmēm. Eiropas ombuda un ES iestāžu sadarbība ir jāuzlabo.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums sniedz skaidru un vispusīgu pārskatu par Eiropas ombuda darbību 2008. gadā. Tā statistikas datu jaunais noformējuma veids un jaunā struktūra padarījusi ziņojumu skaidrāku un daudz labāk saprotamu par iepriekšējiem ziņojumiem.

Ombudam adresēto sūdzību skaits ir pieaudzis, tomēr tikai 802 no 3406 sūdzībām, kas saņemtas 2008. gadā, atzītas par atbilstīgām ombuda kompetencei. Manuprāt, ļoti atzinīgi vērtējams tas, ka mierizlīgums panākts 36 % pabeigto lietu. Uzskatu, ka nepieņemamo sūdzību skaits joprojām ir pārāk liels, un ir jāīsteno informācijas kampaņa, kas palielinātu Eiropas iedzīvotāju informētību par ombuda funkcijām un kompetenci.

Viena no Eiropas ombuda prioritātēm ir nodrošināt, lai Eiropas Savienībā saskaņā ar ES tiesību aktiem visos līmeņos tiktu ievērotas iedzīvotāju tiesības un lai ES iestādes un struktūras atbilstu augstākajiem pārvaldes standartiem. Ir svarīgi nodrošināt, lai pilsoņi laikus saņemtu pēc būtības sagatavotas atbildes uz to iesniegtajiem jautājumiem, sūdzībām un lūgumrakstiem, kā arī stiprināt viņu uzticēšanos Eiropas Savienībai un tās iestādēm.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par C. Paliadeli ziņojumu par gada ziņojumu par Eiropas ombuda Diamandouros kunga darbību 2008. gadā, jo ikdienā tas ļaus ES lēmumu pieņemšanu padarīt atklātāku un cik iespējams tuvinātu pilsoņiem.

Tas ir ārkārtīgi lietderīgs mehānisms, ko visā Eiropas Savienībā var izmantot iedzīvotāji, uzņēmumi un citas organizācijas, ja tās saskaras ar ES iestāžu pieļautām administratīvām kļūmēm. Īpaši gandarīta esmu par to, ka ombuda statūtu pārskatīšana, jo īpaši ombuda pilnvaru stiprināšana attiecībā uz izmeklēšanu, palīdzēs nodrošināt to, ka iedzīvotāji pilnībā uzticēsies viņa spējai bez ierobežojumiem veikt pilnīgu izmeklēšanu saistībā ar viņu sūdzībām.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par C. Paliadeli ziņojumu par Eiropas ombuda darbību. Ombuda darbs ir ļoti būtisks ES iedzīvotājiem, jo viņš palīdz nodrošināt Eiropas iestāžu rīcības atbilstību tiesiskumam un vispārējiem principiem. Šie vispārējie principi ietver vienlīdzību, nediskrimināciju, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, un tādēļ es atbalstīju savas kolēģes Auken kundzes grozījumu, kas paredz skaidrāk noteikt jēdzienu „slikta pārvalde”.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par C. Paliadeli ziņojumu par Eiropas ombuda darbību, jo uzskatu, ka Diamandouros kungs ir nodrošinājis būtisku ieguldījumu, risinot iedzīvotāju problēmas un tuvinot Eiropas Savienības iestādes un tās pilsoņus. Tajā pašā laikā es vēlos apsveikt referenti saistībā ar šā ziņojuma sagatavošanu.

Eiropas ombudam ir bijusi galvenā nozīme, palielinot pārredzamību un atbildību Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā un administratīvajā sistēmā. Es patiešām ceru, ka 44 izmeklēšanas procedūras, kas 2008. gadā pabeigtas ar aizrādījuma izteikšanu, turpmāk ļaus izvairīties no sliktas pārvaldes gadījumiem. Es atbalstu termina „slikta pārvalde” plašu interpretāciju, kam jāietver nelikumīga administratīva prakse vai saistošu juridisko noteikumu vai principu pārkāpumi, kā arī gadījumi, kad pārvaldes iestādes, pildot

pienākumus pret iedzīvotājiem, rīkojas slinki vai nolaidīgi, to rīcība nav pārredzama, vai arī tās pārkāpušas citus labas pārvaldības principus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā Eiropas ombuda svarīgo nozīmi, sekmējot pārredzamību Eiropas Savienības un tās pilsoņu attiecībās, es atkārtēju savu viedokli, norādot, ka starp visām Kopienas iestādēm un struktūrām ir izveidojušās konstruktīvas attiecības.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es nobalsoju par C. Paliadeli ziņojumu par gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību, jo uzskatu, ka ombuds savus pienākumus ir īstenojis līdzsvaroti un enerģiski gan attiecībā uz sūdzību izskatīšanu, izmeklēšanas veikšanu un noslēgšanu, gan arī uzturot konstruktīvas attiecības ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām un palielinot pilsoņu informētību par viņu tiesībām saistībā ar šīm iestādēm un struktūrām. Ir vērts uzsvērt efektīvo sadarbību starp Eiropas ombudu un Eiropas struktūrām, jo īpaši Eiropas Parlamenta Līgumrakstu komiteju. Tādēļ, nobalsojot par šo ziņojumu, mēs vēlējamies paust savu atbalstu ombudam kā ārējās kontroles mehānismam un papildus kā vērtīgam Eiropas pārvaldes pastāvīgas uzlabošanas avotam.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Eiropas ombuda darbību 2008. gadā, kurā uzsvērts aizvien lielākais to sūdzību skaits, kas attiecas uz pārredzamības trūkumu Eiropas Savienībā. Šī informācija mani satrauc. Tādēļ es atbalstu šo rezolūciju, kurā pausts aicinājums ombuda darbībai nodrošināt lielāku atpazīstamību. Patiešām jāpauž nožēla, ka 36 % no 355 izmeklēšanām, ko ombuds pabeidzis 2008. gadā, runa bija par pārredzamības trūkumu ES iestādēs, tostarp par gadījumiem, kad saņemts atteikums sniegt informāciju. Uzskatu, ka ir svarīgi norādīt, ka atbildīga un pārredzama ES administrācija ir garantija attiecībā uz iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas Savienībai.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es pilnībā atbalstu Eiropas Parlamenta rezolūciju par gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību 2008. gadā, tādēļ nobalsoju par tās pieņemšanu. Priekšlikums ES iestādēm izveidot kopīgu tīmekļa vietni ir īpaši vērtīgs. Tas ļautu interesentiem atrast iestādi, kas ir kompetenta attiecīgajā jautājumā, kā arī nosūtīt tai vēstules, jautājumus un sūdzības uz attiecīgo adresi. Tā būtu nenovērtējama palīdzība ES dalībvalstu iedzīvotājiem. Patlaban lielākā daļa cilvēku saskaras ar problēmām šajā jomā. Vairākas reizes cilvēki ir vērsušies pie manis, lūdzot informāciju par iespējām piekļūt dokumentiem vai iesniegt sūdzību, jo viņi nezina, pie kā vērsties. Viņi sūta vēstules visur, bet pēc tam ir sarūgtināti, jo nav saņēmuši atbildi, vai ir vīlušies ES iestāžu darbībā, arī administratīvo procedūru termiņos. No otras puses, ombudam tā vietā, lai atbildētu uz atbilstīgām sūdzībām, jāsaskaras ar vairāk nekā 75 % sūdzību, kas neatbilst viņa kompetences jomai. Jaunā tīmekļa vietne būtu izmantojama kā lielisks orientieris ES iestāžu kompetenču jautājumā. Kamēr tā nav izveidota, es vēlētos lūgt Eiropas ombudu visas sūdzības pārsūtīt tieši valsts vai reģionālajam ombudam, kuram ir attiecīgā kompetence. Es arī atbalstu ideju par plašākas informācijas kampaņas īstenošanu, kuras mērķis ir paaugstināt iedzīvotāju informētību par Eiropas ombudu tīkla dalībnieku funkcijām un kompetenci.

- Ziņojums: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Attiecībā uz ES budžetu mums jāievieš skaidri noteikumi par pagaidu periodu starp Nicas līgumu un Lisabonas līgumu.

Ņemot vērā, ka nākamie mēneši ir būtiski Eiropas Savienības budžeta politikas jomā, turklāt pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā budžeta pārvietojumi jeb pārskatīšana notiks līdz 2010. gada sākumam, ir jāievieš skaidra procedūra pagaidu periodam, lai atvieglotu budžeta izpildi un budžeta grozījumu pieņemšanu. Saistībā ar 19. novembrī paredzēto budžeta saskaņošanas procedūru Eiropas Komisijai, Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Parlamentam jāpanāk vienošanās par pagaidu pamatnostādņēm. Sarunās Eiropas Parlamenta delegācijai jāņem vērā spēcīga un stabila nostāja. Tāpēc es nobalsoju par A. Lamassoure ziņojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā izmainīs pašreizējo ES budžeta struktūru, un tādēļ ir jāpieņem tiesību akti, lai nodrošinātu šā budžeta izpildi. Jo īpaši tas nozīmē, ka jāpieņem jauna regula par daudzgadu finanšu shēmu un jāpielāgo Finanšu regula jaunajiem budžeta pieņemšanas un izpildes principiem, kā arī jāapstiprina jauns lēstāžu nolīgums. Tā kā būs vajadzīgi vairāki mēneši, lai pilnībā pieņemtu šos jaunos pasākumus, es piekrītu referentam, ka jāievieš pagaidu pamatnostādnes, kurām vajadzētu stāties spēkā reizē ar Lisabonas līgumu.

Šīs pamatnostādnes būs svarīgas, jo tās ļaus iestādēm pildīt budžetu un apstiprināt budžeta grozījumus, kā arī vajadzības gadījumā īstenot 2011. gada budžeta procedūru.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju paredzēto Lisabonas līguma stāšanos spēkā, kas stiprinās Parlamenta lomu vairākās jomās, īpaši attiecībā uz budžetu. Es piekrītu A. Lamassoure ziņojumam par pagaidu procedurālajām pamatnostādnēm, un tādēļ nobalsoju par to, jo, kamēr Lisabonas līgums nav stājies spēkā, ir jāveic pagaidu pasākumi.

Es vēlētos apsveikt referentu, jo viņš ir izmantojis aktīvu pieeju un paveicis kvalitatīvu darbu. Vēlos uzsvērt, ka pagaidu pasākumiem nekādā gadījumā nevajadzētu novirzīties no jaunā Līguma principiem vai ietekmēt nākamās likumdošanas procedūras. Turklāt man jānorāda, ka pašreizējais budžeta grozījumu skaits ir jāsamazina, jo tas ir pārlietu liels, kā arī jānodrošina Komisija iesniegt priekšlikumus, lai pieņemtu regulu, kurā iekļauta daudzgadu finanšu shēma, un pielāgotu Finanšu regulu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā galvenā uzmanība pievērsta pagaidu procedurālajām pamatnostādnēm budžeta jautājumos, ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Protams, budžeta procedūrā ieviestu izmaiņu dēļ šā līguma stāšanās spēkā — pret ko mēs iebildām un joprojām iebilstam — pieprasa pieņemt šos pagaidu pasākumus, ņemot vērā, ka Eiropas Savienības 2010. gada budžets joprojām tiks apstiprināts atbilstīgi Nicas līgumā paredzētajai shēmai. Tādējādi šis ziņojums neattiecas uz pašu Lisabonas līgumu, bet uz vajadzību pieņemt tādu procedūru, kas ļauj izpildīt 2010. gada budžetu.

Tā kā mēs esam saprotam šo vajadzību, tad nobalsojam pret visiem ierosinātajiem ziņojuma grozījumiem, kuri nobloķētu budžeta izpildi, kas būtu ārkārtīgi negatīvs iznākums. Tomēr mēs nevaram balsot par tādu ziņojumu, kura 1. punktā skaidri norādīts: Eiropas Parlaments „atzinīgi vērtē gaidāmo Lisabonas līguma stāšanos spēkā”. Mūsu nostāju nosaka elementāra konsekvence, ņemot vērā, ka šis līgums ļoti negatīvi ietekmēs ES darba ņēmēju un pilsoņu nākotni, un šos iemeslus mēs jau daudzkārt esam izskaidrojuši, turklāt tā ratifikācijas process bija klaji nedemokrātisks, un tādēļ galīgajā balsojumā mēs nolēmām atturēties.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Jaunās budžeta procedūras, kas izklāstītas Lisabonas līgumā, neapšaubāmi ir tādas, kas institucionālajā ziņā Eiropas Savienību patiešām pārveidos par supervalsti. Lai gan Kopienas budžetu joprojām pārsvarā veidos valsts ieguldījums no valsts nodokļiem, turpmāk balsojumā par budžetu nepiedalīsies dalībvalstu valdības, kurām iepriekš piederēja galavārds.

Īpašas bažas ir par lauksaimniecību, kurā vairs nebūs obligāto izdevumu un kura neapšaubāmi tiks ziedota Parlamenta kaprīžu vārdā. Nerunājot par šo būtisko problēmu, nav pieņemama neveikla pārregulēšana, nekavējoties piemērojot jaunās procedūras. Šajā krīzes laikā mēs nevaram spēlēties ar ES nodokļu maksātāju naudu, risinot politiski delikātus jautājumus. Mums atbilstīgi jārisina sarunas par Finanšu regulu un Iestāžu nolīgumu, turklāt situāciju pasliktina tas, ja šis process ir laikietilpīgs.

Tajā pašā laikā mums jāturpina piemērot esošās metodes un procedūras un jānoraida jebkādi budžeta grozījumi vai pārvietojumi, kuri nav steidzami nepieciešami.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, ievērojamas izmaiņas notiks daudzās jomās, sākot jau ar budžeta procedūru. Ziņojums, kas nodrošina pāreju no vienas procedūras, kas tiek izmantota patlaban, uz otru procedūru, kas paredzēta jaunajā līgumā, vērtējams kā ievērojams ieguvums. Tieši tāpēc uzskatīju, ka tas jāatbalsta pilnībā. Ziņojumā izklāstītās procedurālās pamatnostādnes atvieglos budžeta procedūrā iesaistīto visu trīs iestāžu darbību, tādējādi nodrošinot efektīvu budžeta izpildi, jo īpaši attiecībā uz budžeta pārvietojumiem. Pēc referenta iniciatīvas izteiktā prasība iespējami īsākā laika posmā pielāgot Finanšu regulu jaunajiem Lisabonas līguma noteikumiem ir vēl viens pasākums, kas jāīsteno nekavējoties. Turklāt mēs ceram, ka attiecīgās pagaidu pamatnostādnes tiks pieņemtas 19. novembrī paredzētajā budžeta saskaņošanas sanāksmē, pirms otrā lasījuma Padomē, un esam pārliecināti, ka šiem jautājumiem tiks veltīta pienācīga uzmanība.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Lisabonas līgumā paredzēts liels skaits izmaiņu, arī budžeta grozījumi, kas ir ļoti būtiski, jo īpaši paredzot, ka vairs netiks nošķirti obligātie un neobligātie izdevumi. Budžets 2010. gadam tika pieņemts saskaņā ar veco līgumu, bet līdz 2011. gada budžeta procedūras izpildei iestādēm var nākties strādāt pie budžeta izpildes, pieņemt budžeta grozījumus un sākt 2011. gada budžeta procedūru pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

A. Lamassoure ziņojumā ir noteikti ierobežojumi un nosacījumi, ar kuriem saskaņā Eiropas Parlaments var pilnvarot savu atbildīgo komiteju risināt sarunas budžeta saskaņošanas sanāksmē, kas notiks 19. novembrī. Es atzinīgi vērtēju šajā ziņojumā izklāstīto iniciatīvu, kas tika izstrādāta vēl nepieredzēti īsā laikā. Es apsveicu arī Komisiju, kurai izdevies efektīvi sagatavot šos pārejas noteikumus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ņemot vērā pārlietu lielo budžeta grozījumu skaitu, var rasties priekšstats, ka ES nespēj plānot savu darbu. Šādam viedoklim, protams, zināmā mērā ir taisnība. Atliek atgādināt kaut vai tikai par aizvien blīvāko ES aģentūru tīklu, kurā budžets pastāvīgi tiek palielināts, saistītās pilnvaras pārklājas, bet darba apjoms dublējas. Tas attiecas arī uz jauno Eiropas Ārējās darbības dienestu, kas jāizveido atbilstīgi Lisabonas līgumam un kas paredz ES budžetu pielāgot tādā veidā, lai jaunajā sistēmā, no vienas puses, nebūtu nekādas dublēšanās, tā vietā nodrošinot sinerģijas iespējas, un, no otras puses, Parlamenta kontroli nevarētu apiet, dalībvalstis nevarētu nobloķēt un valsts kompetences jomas paliktu neskartas. Šis budžeta grozījums ir sasteigts, ņemot vērā, ka Lisabonas līguma stāsies spēkā, lai arī vairāki jautājumi joprojām nebūs atrisināti. Tādēļ es nobalsoju pret šo dokumentu.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par rezolūciju, kas sagatavota par mana kolēģa Budžeta komitejas priekšsēdētāja A. Lamassoure ziņojumu. Šajā ziņojumā patiešām pausts aicinājums, Lisabonas līgumam stājoties spēkā, ievērot Eiropas Parlamenta jaunās pilnvaras, un tādēļ pieprasīts ieviest pārejas noteikumus pagaidu periodam, kamēr nav pieņemti šajā līgumā paredzētie jaunie budžeta noteikumi. Jaunajā līgumā noteikts, ka Parlaments un Padome ir vienlīdz atbildīgi par budžeta pieņemšanu, arī attiecībā uz obligātajiem izdevumiem (lauksaimniecība un starptautiskie nolīgumi), par ko līdz šim lēmumus pieņēma tikai dalībvalstis. Parlamenta jaunās pilnvaras nevar īstenot, ja nav pieņemti jaunie procedurālie noteikumi, kas nepieciešami, lai praksē ieviestu jaunā līguma vispārējos noteikumus. Šajā ziņojumā uzsvērts, ka šī situācija ir satraucoša, turklāt es nevēlos, lai Padome un Komisija turpinātu izmantot ierasto pieeju. Tādēļ aicinu nekavējoties pieņemt pagaidu noteikumus un izmantot izdevību nākamajā Parlamenta un Padomes sanāksmē, pārrunājot 2010. gada budžeta jautājumu, tos apstiprināt...

12. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

13. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

14. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

15. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

16. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 11.45)